

9-10-**11**-12-13-14-15

Handelingen -16-17-18-19-20-21-22

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1984-1985

Vergaderingen van januari en februari 1985

ZANDWINNING NATUURGEBIED DENDERBELLE-BROEK
AANTASTING CULTUREEL PATRIMONIUM DOOR ZURE REGEN
AFVALWATERCOLLECTOR ALBERTKANAAL
AANPASSINGEN BEGROTING 1984
UITGAVENBEGROTING 1985
SAMENSTELLING SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VOOR VLAANDEREN
VERANDERING NATUURWETENSCHAPPELIJKE GEBIEDEN IN RECREATIEGEBIEDEN
FINANCIËLE SITUATIE VLAAMS WONINGFONDS
MOEILIKHEDEN MUZIEKONDERWIJS
PROBLEMATIEK STORTEN VAN AFVAL
DRINKWATERVOORZIENING VLAANDEREN
INVESTERINGSFONDS SUBSIDIERING GEMEENTELIJKE INFRASTRUCTUURWERKEN
OUDERBIJDRAGE KINDERKRIBBEN EN PEUTERTUINEN
RESIDENTIELE ZORG MENTAAL GEHANDICAPTEN HALLE-VILVOORDE
VERWERKING GIFTIG INDUSTRIEEL AFVAL EN SANERING HOOGHE MAEY
VERENVERWERKENDE BEDRIJVEN
FLANDERS TECHNOLOGY INTERNATIONAL 85
JAARBOEK 1983-1984 VLAAMSE RAAD VOOR HET LEEFMILIEU
REGLING SCHOOLVAKANTIES 1985-1986
WERKZAAMHEDEN NEDERLANDSE TAALUNIE
AFSLUITING ELECTRICITEIT, GAS EN WATER IN STRENGE WINTERPERIODE
BEGROTINGSTABELLEN

Inhoud

Nr. 9 22 januari 1985
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 273

Begrotingsstukken

Indiening en verwijzing, blz. 273

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 273

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 273

Verslagen

Indiening, blz. 273

Geschilberaadslaging van de Vlaamse Executieve

Indiening, blz. 274

Mededeling van het Rekenhof

Indiening, blz. 274

Motie

Indiening, blz. 274

Schriftelijkevragen

Indiening, blz. 274

Onderzoek naar de taalgroep, blz. 274

Samenstelling van Commissies

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 274

Dringende vraag (R.v.O. art. 66, 5)

Dringende vraag van de heer J. De Mol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de aanvraag betreffende zandwinning in het natuurgebied Denderbelle-Broek, blz. 275

Regeling van de werkzaamheden, blz. 275

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer J. De Mol tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de aantasting van ons cultureel patrimonium en in het bijzonder de beiaardklokken door zure regen, blz. 275

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de afvalwatercollector langsheen het Albertkanaal, blz. 276

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse

Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 11 (+ Bijlagen) (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de niet-vertegenwoordiging van de gezinsorganisaties in de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie economie en werkgelegenheid)

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de wijzigingen van de door KB vastgestelde gewestplannen en meer in het bijzonder de verandering van natuurwetenschappelijke gebieden in recreatiegebieden (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud)

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de financiële situatie van het Vlaams Woningfonds en de subsidiëring ervan (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie huisvesting)

Interpellatie van de heer A. Laridon tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de problemen en moeilijkheden met betrekking tot het muziekonderwijs (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie onderwijs)

Interpellatie van de heer D. Vervaeke tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het storten van afval in het algemeen en in Brussel-Halle-Vilvoorde in het bijzonder (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie leefmilieu en waterbeleid)

Interpellatie van de heer O. Meyntjens tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de veiligheidsnormen in de petrochemische bedrijven (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie leefmilieu en waterbeleid)

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de uitbreiding van de drinkwatervoorziening in Vlaanderen (Toegevoegd aan de begrotingsmaterie leefmilieu en waterbeleid)

Algemene bespreking, blz. 277

Sprekers : de heren G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, H. Schiltz, Ge-

meenschapsminister van Financiën en Begroting, F. Vermeiren, verslaggever, G. Verhaegen, J. Van Elewyck

Regeling van de werkzaamheden, blz. 297

Nr. 10

22 januari 1985
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 299

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 11 (+ Bijlagen) (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellatie (R.v.O. art. 67, 9)
Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 299

Sprekers : de heren R. Maes, E. Beyssen, W. Seeuws, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, H. Schiltz, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, P. Peeters

Economie en werkgelegenheid, blz. 313

Sprekers : de heren P. Deprez, verslaggever, O. Van Ooteghem, M. Olivier, N. De Batselier, A. Denys, F. Geyselings, F. Debussere, J. Ansoms, J. Gabriels, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid

Regeling van de werkzaamheden, blz. 336

Nr. 11

23 januari 1985
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 337

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— II-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 11 (+ Bijlagen) (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Binnenlandse aangelegenheden, blz. 337

Sprekers : de heren P. Tant, verslaggever, A. Denys, G. Temmerman, E. Vankeirsbilck, J. Desseyn, A. De Beul, M. Galle, Minister van Binnenlandse Aangelegenheden, E. Beysen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 357

Nr. 12 **23 januari 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 359

Ontwerp van decreet houdende instelling van een Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de gemeenten worden uitgevoerd

— 285 (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 359

Sprekers : de heren H. De Loor, verslaggever, E. Vankeirsbilck, W. Taelman, G. Temmerman, J. Desseyn, E. Desutter, J. De Seranno, P. Tant, M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden

Artikelsgewijze bespreking, blz. 373

Sprekers : de heren J. De Seranno, M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar

1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— II-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen) (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, blz. 376

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de wijzigingen van de door KB vastgestelde gewestplannen en meer in het bijzonder de verandering van natuurwetenschappelijke gebieden in recreatiegebieden, blz. 400

Sprekers : de heren G. Beerden, verslaggever, F. Verberckmoes, mevrouw J. De Loore-Raeymaekers, de heren J. Leclercq, J. De Mol, T. Kelchtermans, F. Geyselings, E. Desutter, D. Vervaet, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, mevrouw M. Smet, de heren J. De Seranno, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud

Regeling van de werkzaamheden, blz. 408

Nr. 13 **Donderdag 24 januari 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 409

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— II-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen) (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Huisvesting, blz. 409

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de financiële situatie van het Vlaamse Woningfonds en de subsidiëring ervan

Sprekers : de heer A. Coppieters, verslaggever

Regeling van de werkzaamheden, blz. 412

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer J. Valkeniers tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg, over de ouderbijdrage voor kinderkribben en peuterspeelplaatsen, blz. 412

Vraag van de heer J. Valkeniers tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg, over de uitbreiding van de residentiële zorg voor mentaal gehandicapten in Halle-Vilvoorde, blz. 413

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— II-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen) (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— II-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Onderwijs, blz. 470

Interpellatie van de heer A. Laridon tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de problemen en moeilijkheden met betrekking tot het muziekonderwijs, blz. 484

Sprekers : mevrouw M. Panneels-Van Baelen, verslaggever, de heren A. Laridon, C. Moors, L. Vanhorenbeek, E. Beysen, H. Van Rompaey, J. Somers, E. Desutter, T. Kelchtermans, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs

Regeling van de werkzaamheden, blz. 487

Nr. 16

5 februari 1985
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 489

Interpellatie (R.v.O. art. 67)

Indiening, blz. 489

Motie

Indiening en verwijzing, blz. 489

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— II-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar

1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Onderwijs (Voortzetting), blz. 489

Interpellatie van de heer A. Laridon tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de problemen en moeilijkheden met betrekking tot het muziekonderwijs

Sprekers : de heren J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, T. Kelchtermans, A. Laridon

Leefmilieu en waterbeleid, blz. 496

Interpellatie van de heer D. Vervaeke tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het storten van afval in het algemeen en in Brussel-Halle-Vilvoorde in het bijzonder, blz. 514

Interpellatie van de heer O. Meyntjens tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de veiligheidsnormen in de petrochemische bedrijven, blz. 515

Sprekers : mevrouw G. Devos, de heren J. Somers, J. Bosmans, L. Vanvelthoven, T. Kelchtermans, mevrouw O. Lefeber, de heren G. Cardoen, M. Capoen, P. Matthys, mevrouw W. De-meester-De Meyer, de heer C. Marchand, mevrouw M. Smet, de heren D. Vervaeke, L. Vanhorenbeek, O. Meyntjens, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs

Regeling van de werkzaamheden, blz. 529

Nr. 17

13 februari 1985
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 531

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 531

Voorstel van decreet

Intrekking, blz. 531

Verslagen

Indiening, blz. 531

Moties

Indiening en verwijzing, blz. 531

Mededeling van het Rekenhof

Indiening, blz. 532

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Indiening, blz. 532

Mondelinge vraag (R.v.O. art. 66)

Indiening, blz. 532

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 532

Motie van orde

Wijziging in verwijzing naar Commissie, blz. 532

Spreker : de heer J. De Seranno

Dringende vragen (R.v.O. art. 66, 5)

Dringende vraag van de heer E. Beysen tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de regeling van de schoolvakanties voor het schooljaar 1985-1986, blz. 533

Dringende vraag van de heer J. Van Elewyck tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden, over zijn beslissing niet verder aan de werkzaamheden van de Nederlandse Taalunie deel te nemen, blz. 534

Dringende vraag van de heer J. De Mol tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over zijn verklaring van 13 februari jongstleden in verband met de bestemming van de winst van de organisatie van Flanders Technology International '85, blz. 535

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— II-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

Buitenlands beleid, blz. 535

Sprekers : de heren C. De Cooman,

verslaggever, E. Beysen, A. Steverlynck, J. Van Elewyck, P. Van Grembergen, H. Weckx, R. De Clercq, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting

Regeling van de werkzaamheden, blz. 551

Nr. 18 **19 februari 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 553

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985
— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)
Algemene bespreking (Voortzetting)

Bijstand aan personen, blz. 553
Sprekers : de heren E. De Groot, verslaggever, H. Van Wambeke, verslaggever, M. Vandenhove, A. Deneir, R. Declercq, A. Bourgeois, L. Hancké, W. Peeters, J. Somers, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg

Regeling van de werkzaamheden, blz. 581

Nr. 19 **20 februari 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 583

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985
— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)
Algemene bespreking (Voortzetting)

Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming, blz. 583
Sprekers : de heren E. Desutter, verslaggever, J. Van Elewyck, E. Beysen, A. De Beul, P. Breyne, R. Van Steenkiste, P. Peeters

Regeling van de werkzaamheden, blz. 601

Nr. 20 **20 februari 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 603

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985
— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)
Algemene bespreking (Voortzetting)

Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming (Voortzetting), blz. 603
Sprekers : de heren C. De Clercq, W. Seeuws, R. Declercq, A. Diegenant, mevrouw L. Detiège, de heren D. Vervaet, R. Windels, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, E. Beysen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 627

Nr. 21 **21 februari 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 629

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984
— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985
— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)
— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Toegevoegde interpellaties (R.v.O. art. 67, 9)
Algemene bespreking (Voortzetting)

Mediabeleid, blz. 629
Sprekers : de heren J. Bosmans, verslaggever, I. Van Belle, C. De Clercq, J. Van Elewyck, E. Beysen, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur

Regeling van de werkzaamheden, blz. 642

Nr. 22   **21 februari 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 643

Interpellaties (R.v.O. art. 67)
Indiening, blz. 643

Dringende vraag (R.v.O. art. 66, 5)
Dringende vraag van de heer G. Temmerman tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden, over zijn initiatieven inzake afsluiting, wegens wanbetaling, van de nutsvoorzieningen elektriciteit, gas en water tijdens de strenge winterperiode, blz. 643

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking, blz. 644

Hoofdelijke stemming, blz. 645

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking, blz. 646

Hoofdelijke stemming, blz. 647

Ontwerp van decreet houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking, blz. 648

Hoofdelijke stemming, blz. 649

Ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 12 (+ Bijlagen)

— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 650

Sprekers : de heren J. Gabriëls, W. Seeuws, J. Somers, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, H. Schiltz, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, J. Van Elewyck, G. Temmerman

Hoofdelijke stemming, blz. 673

Sprekers : de heren G. Geens, Voorzit-

ter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, J. Van Elewyck, E. Beysen, A. De Beul, G. Verhaegen

Ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning

— 291 (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

Voorstel tot wijziging in verwijzing naar Commissie, blz. 675

Sprekers : de heren J. De Seranno, A. De Beul

Regeling van de werkzaamheden, blz. 675

Bijlagen

Begrotingstabellen, blz. 677

11 e vergadering

Woensdag 23 januari 1985
Morgenvergadering

VOORZITTER : de heer J. Pedé

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 10 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

C. Boeraeve-Derycke, G. Marmenout, E. Vandersmissen, J. Verniers, F. Willockx, J. Wyninckx ; gezondheidsredenen.

C. De Clercq, A. Deneir, O. Lefeber ; buitenslands.

J. Thys ; ambtsverplichtingen.

C. Marchand ; familieverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET houdende eerste aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-A (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET houdende derde aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1984

— 11-B (1984-1985) — Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1985

— 8 (1984-1985) — Nrs. 1 (+ Bijlagen) tot 11

— 7 (1984-1985) — Nr. 1 (Algemene toelichting)

TOEGEVOEGDE INTERPELLATIES (R.v.O. art. 67,9)

Algemene bespreking (Voortzetting)

De Voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van het begrotingsdebat.

BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

De Voorzitter : Wij behandelen nu de materie waarvoor Minister Galle bevoegd is, met name binnenlandse aangelegenheden.

De heer Tant, verslaggever, heeft het woord.

De heer P. Tant (*verslaggever*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik zal mij beperken tot een korte synthese van de bespreking in de Commissie van de artikelen van de begroting die betrekking hebben op de binnenlandse aangelegenheden die overigens niet zoveel tijd heeft in beslag genomen.

In de Commissie kwamen vooral twee problemen aan de orde, namelijk de

beperking van de investeringskredieten en de evolutie van de gemeentefinanciën. Over dit laatste punt werd iets langer uitgeweid.

Wat de beperking van de investeringskredieten betreft, merken wij op dat de zorg van de Vlaamse Executieve om het begrotingstekort te beperken en om overschrijding van de toegelaten debetpositie van haar lopende rekening bij de schatkist te vermijden, leidde tot een drastische beperking van de investeringskredieten, ook van diegene die zij ter beschikking stelt van de lokale besturen, als tussenkomst in de door deze te verrichten investeringen in allerlei infrastructuur.

Waar bedoelde kredieten in de initiële begroting voor 1984 nog bepaald waren op 2.800 miljoen frank, zijn zij thans herleid tot 70 procent van dit bedrag, hetzij 1.960 miljoen frank. Dit is zelfs een daling met 45 procent in vergelijking met de voor 1982 op de begroting uitgetrokken kredieten.

Wat is de evolutie van de gemeentefinanciën ? In 1981 waren er, zonder Antwerpen en Gent, 30 deficitaire gemeenten met een globaal deficit van circa 3 miljard frank ; in 1982 waren er 63 gemeenten met een globaal deficit van circa 5 miljard frank ; in 1983 waren er 87 gemeenten met een globaal deficit van circa 3,8 miljard frank.

Voortgaande op de initiële begrotingen voor 1984 zou het aantal deficitaire gemeenten teruggevallen zijn tot 20, met een globaal tekort van slechts — als ik het zo mag uitdrukken — 667 miljoen frank, steeds zonder Antwerpen en Gent. Ontegensprekelijk zijn er redenen om te gewagen van kente-

Tant

ring ten gunste. Deze evolutie is mede een gevolg van :

1. een toename van de gemeentelijke ontvangsten door, onder meer, een vrij sterk verhoogde gemeentelijke fiscaliteit en het gunstige effect van het koninklijk besluit nummer 202, de gespreide betaling van de 21 miljard frank.

2. Aan de uitgavenzijde werd vrij ingrijpend gesnoeid, onder meer, door de invoering van een personeelstop, zoals in verschillende gemeenten het geval was en door een drastische beperking van de investeringen. In 1982 beliep het totaal van de investeringen op het lokale vlak nog 82,3 miljard frank. In 1983 was dit bedrag vermindert tot 69,1 miljard frank, om in 1984 terug te vallen op circa 50 miljard frank.

Ten derde is er het effect van de aan sommige deficitaire gemeenten toegestane saneringsleningen die van aard geweest zijn het aantal deficitaire gemeenten te verminderen.

Het valt te verwachten, aldus Gemeenschapsminister Galle, dat in 1985 het aantal deficitaire gemeenten zal beperkt zijn tot een tiental.

Wat zijn de vooruitzichten voor de komende jaren ?

1. Voor 1985 wordt een stijging van het Gemeentefonds in het vooruitzicht gesteld met 2,9 procent.

Vergeleken met de voor 1985 vooropgestelde inflatie van 5,5 procent betekent dit een belangrijke inlevering voor de gemeenten. Wanneer de nationale Regering er trouwens zou in slagen om, zoals vooropgesteld, het netto te financieren saldo aan de rijksbegroting gaandeweg terug te dringen tot 7 procent van het bruto nationaal produkt dan zal, dientengevolge, de groeivoet van de lopende uitgaven, exclusief de lasten van de Rijks-schuld, telkens lager liggen dan de inflatie.

Daaruit volgt dat het proportioneel aandeel van het Gemeentefonds in het globale inkomen van de gemeenten wellicht in de toekomst nog verder

zal teruglopen.

Door verschillende leden werd aandacht gevraagd voor het feit dat weliswaar volgens de meest recente vooruitzichten de voor 1985 voorziene stijging van het Gemeentefonds zou beperkt zijn tot 2,9 procent. Intussen echter hebben heel wat gemeentebesturen hun begroting voor 1985 opge maakt en goedgekeurd, vertrekkende van het oorspronkelijke vooruitzicht dat hen door de Minister werd medegedeeld en dat een stijging met 4 procent vooropstelde.

De Gemeenschapsminister wees erop dat de oorspronkelijke vooropgestelde stijging van 4 procent reeds vervat was in zijn richtlijnen voor het opmaken van de begroting voor 1985, richtlijnen die reeds aan de gemeenten werden overgemaakt half 1984. Het vooruitzicht van een stijging met 4 procent was op dat ogenblik gerechtvaardigd. Het is slechts vrij recent dat wij weten dat die stijging maar 2,9 procent zal zijn. De vraag is nu of die geringe stijging ook als onomkeerbaar moet worden beschouwd. Tot daar de vooruitzichten wat de stijging van het Gemeentefonds betreft.

Vervolgens wil ik een paar woorden zeggen over de vooruitzichten betreffende de fiscale ontvangsten. Oorspronkelijk kon wel een zeker heil worden verwacht voor 1985 en de volgende jaren van de voor 1985 in het vooruitzicht gestelde kadastrale perekwatie. De wet voorzag inderdaad dat die kadastrale perekwatie opnieuw diende te worden vastgesteld in 1985. De nationale Regering heeft echter gemeend die aanpassing niet te moeten laten gebeuren wat een inkomensderving voor de gemeenten tot gevolg zal hebben.

Wat de inkomsten betreft van de gemeenten uit de personenbelasting werd er door sommige commissieleden op gewezen hoe een eventuele belastingverlaging ook niet beoogde gevolgen zou hebben op de inkomsten van de gemeenten, die nochtans nu reeds een vrij moeilijke periode doormaken. Concreter uitgedrukt betekent zulks dat de gemeenten een proportioneel belangrijk gedeelte van hun inkomsten halen uit de opcentiemen die zij heffen op de personenbe-

lasting. Wanneer deze belasting dus aanzienlijk wordt verlaagd, dan heeft dit nadelige gevolgen voor de financiële toestand van de gemeenten.

Ten slotte een paar woorden over de uitgaven van de gemeenten. Er mag worden verwacht dat de personeelsuitgaven ten minste gelijke tred zullen houden met de inflatie.

Met de gemeenteraadsverkiezingen van 1988 in het vooruitzicht kan, wellicht vanaf 1985 of 1986, een toenemende investeringsneiging worden verwacht vanwege de gemeentebesturen met de daaruit voortvloeiende budgettaire weerslag.

Tenslotte kan in dit verband nog worden gewezen op de stijgende tendens van de door de gemeenten aan te zuiveren tekorten van de OCMW, instellingen die met belangrijke supplementaire uitgaven worden geconfronteerd, onder meer, als gevolg van de sociaal-economische crisis. Er is ook het feit dat vele mensen door werkloosheid in een noodsituatie zijn terechtgekomen waardoor ze verplicht zijn bij het OCMW te gaan aankloppen.

In de jongste jaren is het tekort van de OCMW's in de meeste gemeenten dus steeds gaan stijgen.

Bij het slot van zijn uiteenzetting voor de Commissie meende de Gemeenschapsminister dat kan worden verwacht dat de gemeentelijke ontvangsten nauwelijks de inflatie zullen kunnen volgen, terwijl de uitgaven wellicht zullen hoger liggen dan de inflatie.

Om die reden pleitte hij voor een grote omzichtigheid vanwege de gemeentebestuurders en voor een rigide voorgedij vanwege de toeziende overheid. De begrotingskredieten die ressorteren onder de bevoegdheid van de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden werden met zes stemmen bij twee onthoudingen goedgekeurd. (**Applaus op vele banken**)

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, in de eerste plaats wil ik de rapporteur feliciteren

Denys

voor zijn beknopt maar overzichtelijk verslag van de bespreking die in de Commissie plaatsvond over het gedeelte van de begroting dat betrekking heeft op de binnenlandse aangelegenheden.

Zonder te willen herhalen wat in de Commissie over de gemeentelijke financiën werd gezegd, meen ik toch dat het goed is op dit punt in openbare vergadering even dieper in te gaan.

De moeilijke financiële situatie van de gemeenten, de beperkte algemene financiële middelen en de bijzonder zware fiscale druk verplichten ons om vandaag en in de komende jaren, het financieel beleid van de gemeenten als het belangrijkste aspect van het gemeentelijk beleid te beschouwen.

Zowel de sociale, de economische als de culturele sector hangen in grote mate af van de financiële evolutie in de gemeenten.

Alvorens echter tot persoonlijke bedenkingen en conclusies over te gaan, wens ik toch te zeggen dat het mij opgevallen is, dat de visie van de socialistische Minister van Binnenlandse Aangelegenheden, de heer Galle, inzake fiscaliteit en gemeentefinanciën eigenlijk in grote mate overeenstemt met wat op het nationale vlak tot dusver gebeurd is inzake begrotingsbeleid en fiscaliteit. Als ik de conclusie van zijn toelichting goed begrepen heb, dan vindt ook hij dat de fiscale druk méér dan hoog genoeg is, en pleit hij ook voor een strenge, orthodoxe begrotingsdiscipline.

Mijnheer de Minister, u hebt het niet expliciet gezegd, maar deze visie komt erop neer, dat u ook pleit voor een sterke sanering van de uitgaven.

Ook wij verdedigen deze visie, niet alleen voor de steden en de gemeenten, maar ook op het nationale vlak. Dit financieel en begrotingsbeleid wordt op het nationale vlak echter door de Volksvertegenwoordiger Galle en zijn socialistische collega's in het nationale Parlement tot en met verguisd en afgebroken, zodat wij hier opnieuw vaststellen, dat de huidige SP oppositie-taal in feite louter demagogisch is

en in de praktische uitvoering geen enkel alternatief biedt.

Ik geloof dat het goed is om dit eens te zeggen, omdat de problemen van de zware fiscaliteit en van de benarde overheidsfinanciën zo ernstig zijn, dat degenen die ze louter demagogisch of zelfs volgens een bekrompen gemeentelijke visie willen benaderen, de bevolking een rad voor de ogen draaien. De problematiek van de gemeentelijke financiën hangt rechtstreeks af van de gezondmaking van overheidsfinanciën.

Degenen die jammeren omdat het begrotingsgat van het Rijk veel te hoog is, met een tekort van 500 miljard frank, maar die aan de andere kant staan te roepen om het aandeel van het Gemeentefonds te verhogen, nemen een onlogische houding aan. Ik zou haast durven zeggen een bekrompen corporatistische houding.

Wanneer de nationale Regering haar voornemen uitvoert, met name het Gemeentefonds laten groeien met een percentage dat gelijk is aan dat van alle lopende staatsuitgaven met uitzondering van de openbare schuld, lijkt me dit verhoudingsgewijze een eerlijke en verdedigbare betrachting om bij een algemene sanering van de overheidsfinanciën de inspanningen gelijkmatig te verdelen.

Ik verzet me dan ook tegen degenen die beweren dat de centrale Regering bespaart op de rug van de gemeenten, temeer dat de nationale Regering via het koninklijk besluit nummer 202 nog een uitzonderlijke toelage voorzien heeft van 21 miljard frank om als tijdelijke overgangsmaatregel de moeilijkste problemen te helpen oplossen.

Natuurlijk moeten de gemeenten inleveren, maar deze inlevering loopt gelijk met de inspanningen op het nationale vlak. Het Gemeentefonds zal in 1985 slechts stijgen met 2,9 procent, wat dus betekent dat, met de voorziene inflatie van 5,5 procent in reële termen op het vlak van het Gemeentefonds met 2,6 procent ingeleverd wordt.

De rijksmiddelenbegroting van 1985 stelt een groeivoet vast van de lopende

de uitgaven min de rijksschuld van 1,9 procent. Via de neutralisering van de indexinlevering van de gemeentebtenaren met 2 procent bekommt men een nominale stijgingsvoet van het gemeentefonds van 2,9 procent. Ik herhaal het, degenen die een consequente houding aannemen ten overstaan van een vermindering van het nationale overheidstekort, moeten erkennen dat de door de Regering vooropgestelde evolutie van het Gemeentefonds een eerlijke verdeling van de inspanningen nastreeft.

In dit verband wens ik er nog aan toe te voegen dat ik eigenlijk niet goed begrepen heb, mijnheer de Minister, waarom u in oktober, wanneer de algemene toelichting van de rijksmiddelenbegroting algemeen verspreid werd, geen bijkomende begrotingsrichtlijn naar de gemeenten hebt gestuurd, waarbij u uw eerste richtlijn, met name een stijging van het gemeentelijk aandeel in het Gemeentefonds met 4 procent, corrigeerde en terugbracht naar de vastgelegde 2,9 procent.

Ik weet wel dat vele gemeenten reeds bezig waren met de opmaak van de begroting, maar het gebeurt nog dat, vóór de definitieve indiening van het ontwerp bij de gemeenteraad, bepaalde wijzigingen moeten aangebracht worden. Op die wijze hebt u opnieuw de gemeenten in de waan gelaten dat de middelen waarover zij zullen beschikken hoger zijn dan wat ze in realiteit zullen krijgen.

In ieder geval vraagt deze houding een verduidelijking en ik hoop dat de heer Minister in zijn antwoord ons klaar en duidelijk zal meedelen waarom deze correctie niet is gebeurd.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het is verheugend vast te stellen dat de gemeentelijke financiën gunstig evolueren. Met uitzondering van de steden Gent en Antwerpen waren in 1983 87 gemeenten deficitair en dit voor een totaal begrotingstekort van 3,8 miljard frank. Voor 1984 stellen we een spectaculaire daling vast. Slechts 20 gemeenten vertonen nog een begrotingstekort en dit voor een totaal van 667 miljoen frank.

Denys

Voor 1985 zal dit nog gehalveerd worden tot een tiental gemeenten. U ziet dus, ook hier hebben de onheilsprofeeten ongelijk gekregen. Ik herinner me nog heel goed de debatten begin 1982 over de „bijzondere machten”.

Vanwege de oppositie hebben we toen dikwijls moeten aanhoren dat de getroffen maatregelen het faillissement van de steden en de gemeenten zou betekenen.

Welnu, het tegenovergestelde werd bereikt : de financieel zieke gemeenten werden in vele gevallen opnieuw gezond gemaakt.

De heer G. Temmerman : Ten koste van wie ?

De heer A. Denys : Ik weet wel dat dit op vele plaatsen is gebeurd ten koste van de verhoging van de gemeentelijke fiscaliteit. Op de vraag of de gemeentebesturen niet al te gul gebruik hebben gemaakt van de ruimere fiscale middelen, zoals de doorbraak van de 6 procentgrens aanvullende belasting op de personenbelasting, kan men zo maar geen antwoord geven.

Ik wens deze zaken niet ideologisch te benaderen, omdat de lokale situaties te verschillend en te verscheiden zijn. Bepaalde gemeenten en steden werden geconfronteerd met loodzware erfenissen uit het verleden, die voortvloeiden uit een vroeger wanbeleid. De financiële situatie was zo scheef getrokken dat zelfs een sterke uitgavenvermindering onvoldoende was om op korte termijn het begrotingsevenwicht opnieuw te bereiken, zodat supplementaire inkomsten moesten worden verworven.

In deze gemeenten, waar het bedrag van de besparingsinspanning tenminste zo groot was als het bedrag afkomstig van de verhoging van de fiscale druk, kan men spreken van een moedig en een goed orthodox financieel beleid. In de andere gemeenten, waar men de fiscaliteit sneller heeft doen stijgen dan de uitgavenbesparingen, moet het financieel herstelbeleid minder positief worden beoordeeld.

Deze gemeentebesturen hebben voor zichzelf de gemakkelijkste weg geko-

zen, door de last door te schuiven naar de burger.

In ieder geval, welke de fiscale verhoging ook moge geweest zijn, deze mag zeker niet als permanent, noodzakelijk middel worden beschouwd. Integendeel, het mag slechts aangezien worden als tijdelijke zuurstof, die zo vlug mogelijk moet worden afgebouwd naar een méér normaal peil. Het is verheugend vast te stellen dat vele gemeenten dit ook zo beschouwen. Inderdaad, vele gemeenten die voor de begroting 1983 en 1984 gebruik hadden gemaakt van het doorbreken van de 6 procentgrens op de personenbelasting, hebben in 1985 een begrotingsontwerp ingediend met opnieuw een verlaging van de fiscale druk. Ik denk hierbij aan de gemeente van collega De Loor, met name Zottegem, die deze werkwijze heeft toegepast en op de begroting 1985 is teruggekomen en een verlaagde aanvullende belasting op de personenbelasting heeft ingevoerd. Moge hun voorbeeld aanstekelijk werken op andere steden en gemeenten, om te vermijden dat deze zich in het systeem van verhoogde belastingen zouden nestelen.

Méer zelfs : iedere stad of gemeente zou er goed aan doen ieder jaar opnieuw de fiscaliteit te bekijken en deze niet als vast verworven te beschouwen. Het belang van de gemeentebelastingen in de totale fiscale druk is reeds omvangrijk en dreigt ieder jaar te stijgen. In een studie over de gemeentelijke fiscaliteit werden niet minder dan 117 bestaande gemeentebelastingen ontdekt. Eén van de meest recente hiervan is de gemeentelijke taks op vuurwapens, taks die uiteraard onze jagers op stang jaagt, omdat zij voor een hobby die slechts twee maanden per jaar duurt, naast de vergunningen nog eens een gemeentelijke taks moeten betalen.

Dat is natuurlijk maar een nevenaspect. De meest belangrijke belastingvormen op gemeentelijk vlak zijn de opcentiemen op de onroerende voorheffing en de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting.

Deze beide soorten maken circa 80 procent van de totale gemeentelijke

belastingopbrengst uit. De sterke stijging van deze gemeentelijke fiscale druk wordt het best aangetoond door de globale cijfers van de :

- opcentiemen op de onroerende voorheffing ;
- aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting ;
- opcentiemen op de provinciebelasting ;
- gemeentelijk aandeel in de verkeersbelasting.

Welnu, in 1980 bedroeg de netto-opbrengst van deze vier fiscale bronnen 42,35 miljard frank. In 1983 was diezelfde opbrengst gestegen tot 62,37 miljard frank, een stijging van méér dan 30 procent in drie jaar tijd. Het is dus zeker niet onredelijk te beweren dat, in de strijd om de motivatie te herwinnen door vermindering van de fiscale druk, ook een taak voor de steden en de gemeenten is weggelegd.

In de commissie deden nogal wat leden hun beklag over het negatieve effect dat een vermindering van de personenbelasting zou teweegbrengen op de ontvangsten van de gemeenten.

Eerst en vooral ben ik ervan overtuigd dat fiscale verminderingen de beste stimulans zijn om tot sanering van de uitgaven over te gaan. Het is de motor, de aandrijvingskracht, de stok achter de deur om iedere uitgave kritisch op zijn noodzaak te onderzoeken en om te komen tot een budgettering, die iedereen aanprijst als zijnde de beste wijze om aan begrotingspolitiek te doen.

Ten tweede, een recent gemaakte simulatie door de Generale Bankmaatschappij, en dit op verzoek van de PW, leert ons dat ingevolge een dergelijke belastingvermindering de inflatie zou dalen wat de gemeentelijke uitgaven minder snel doet groeien ; dat ons BNP en onze tewerkstelling zou stijgen wat dan opnieuw een gunstige invloed geeft om de globale gemeentelijke fiscale ontvangsten zodat uiteindelijk de weerslag op de financiële evolutie van de gemeenten minimaal zou zijn.

Dikwijls hoort men ook zeggen : de gemeenten hebben in de afgelopen 2 à 3 jaren veel besparingsinspanningen

Denys

geleverd, zodat zij op het vlak van de uitgavenvermindering aan een grens gekomen zijn. Ik geloof dit niet.

Onze steden en gemeenten moeten permanent kritisch hun eigen werking onderzoeken en zich de vraag durven stellen of alle taken en dienstverlening die ze naar zich hebben toegetrokken in de voorbije 20 jaar wel noodzakelijk door de gemeente moeten uitgevoerd worden, en niet beter op de privé-basis zouden werken.

De heer G. Temmerman : Het totaal afbouwen van de gemeentelijke dienstverlening is natuurlijk het doel van de PW.

De heer A. Denys : Ons doel is dat de burger op de beste en meest goedkope wijze wordt gediend. Dat is onze werkelijk ke doelstelling, mijnheer Temmerman.

Men kan zich ook de vraag stellen of het wel noodzakelijk was om het toegelaten personeelskader maximaal te benutten en of men niet te ver gegaan is met de tewerkstelling van de tewerkgestelde werklozen, die in de beginfase aan de gemeente niet veel kost maar na enkele jaren een zware post betekent. Heeft men deze werklozen niet eerder aangeworven om politieke benefits te verzamelen in plaats van hierdoor de gemeentelijke werking te verbeteren ?

De heer G. Temmerman : Dat is niet juist. Het was eerder om de statistieken van de gemeenten te verbeteren dat ze zijn aangeworven.

De heer A. Denys : Ik meen dat men deze zaken ieder jaar opnieuw kritisch moet durven onderzoeken.

De heer G. Temmerman : U vindt dat er wellicht nog te weinig werklozen zijn.

De heer A. Denys : Neen, ik meen dat de oplossing voor de werkloosheid vooral moet gezocht worden in duurzame tewerkstelling. De tewerkgestelde werklozen waarover u het heeft kan men niet als duurzame tewerkstelling beschouwen.

De heer E. Vankeirsbilck : Wat u daar

zegt is contradictorisch. Als u pleit voor een tewerkstelling in een vast kader dan moeten de gemeenten meer middelen hebben willen zij de uitgaven kunnen overstijgen.

De heer A. Denys : Mijnheer Vankeirsbilck, u mag mijn woorden niet verdraaien. Ik pleit niet voor tewerkstelling in overheidsdienst in een vast kader, maar wel voor het opdrijven ervan in de privé-sector omdat ik ervan uitga dat dit de enige duurzame tewerkstelling is. Wij constateren dat er al veel te veel overheidsambtenaren zijn.

De heer E. Vankeirsbilck : Dat zijn geen ambtenaren !

De heer A. Denys : Overheidspersoneel bedoel ik. In vergelijking met het buitenland staan wij aan de top en ik vind dat wij dienaangaande consequent moeten optreden.

De heer P. Tant : De diensten die geleverd worden door privé-bedrijven, moeten ook worden betaald. De mensen die voor zo een privé-bedrijf werken, worden dus onrechtstreeks door de gemeente betaald. Op het ogenblik worden deze diensten geleverd door goedkope arbeidskrachten. Ik heb dit altijd gewaardeerd. Op deze wijze wordt de dienstverlening van de gemeente niet alleen aan een zo klein mogelijke kostprijs aangeboden aan de bevolking, maar krijgen ook de mensen die op een vervangingsinkomen zijn aangewezen, de kans te bewijzen dat zij hiervoor iets willen presteren. Wij worden nu eenmaal geconfronteerd met de werkloosheid. Is het dan niet logisch dat men probeert het ene met het andere te combineren ?

De heer A. Denys : Het vooropgestelde doel was niet verkeerd, maar de praktijk wijst uit dat in vele gevallen aan de tewerkgestelde werklozen geen efficiënt werk wordt gegeven, zodat na enkele jaren de totale kost zeer zwaar uitvalt voor de gemeenten. Dit moet worden erkend. Het doel was zeker nobel en goed, maar in de praktijk valt het anders uit.

De heer P. Tant : De ervaring toont iets anders.

De heer A. Denys : Het verschilt mis-

schien wel van de ene gemeente tot de andere, maar in vele gemeenten wordt alleszins op die wijze geen efficiënt werk geleverd.

Er zijn veel goede gemeentebesturen, die in verhouding tot de verantwoordelijkheid die zij dragen en het werk dat zij presteren, zeker geen overdreven vergoeding krijgen. Dit mag worden gezegd en niemand zal dit betwisten. Er zijn er echter ook anderen, die ondanks alles veel meer aandacht besteden aan representatie en veel minder aan het gemeentebestuur. Bij het opmaken van de begroting houden deze laatste geen rekening met een aantal macro-economische gegevens, zoals de te verwachten inflatiegraad, en met de noodzaak om de jaarlijkse uitgaven minder snel te laten stijgen dan de inflatiegraad. Ik weet wel, mijnheer de Minister, dat u in uw richtlijnen steeds zegt dat de personeelskosten niet sneller mogen stijgen dan een bepaald niveau, maar zou het ook niet noodzakelijk zijn in de richtlijnen mede te delen dat de totale uitgaven niet sneller mogen stijgen dan de inflatiegraad, die voor 1985 bijvoorbeeld op 5,5 procent wordt geraamd ?

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, een ander punt dat me tegen de borst stuit, is het feit dat bepaalde gemeenten vandaag nog belastingen leggen op het personeel dat tewerkgesteld wordt. Voor mij is zoiets onbegrijpelijk. Ik heb dat reeds gezegd in de Commissie, maar wens het vandaag nog eens te doen. Achter iedere heffing van belasting steekt een bepaalde filosofie. Ofwel wil men in een bepaalde zin herverdelen, ofwel wil men een bepaalde evolutie langs fiscale weg afremmen en een bepaalde richting doen uitgaan.

Welnu, ik begrijp niet dat, op een ogenblik dat iedereen de mond vol heeft over het stimuleren van de tewerkstelling, er nog gemeenten zijn die de factor arbeid extra belasten en aldus afremmen. Hier is het nog eens duidelijk dat velen het probleem van de werkloosheid en de tewerkstelling op een sloganmatige wijze benaderen, maar in werkelijkheid als overheidsbestuurders geen enkele inspanning willen doen om deze tewerkstelling te bevorderen.

Denys

Deze houding is bovendien volledig in strijd met de acties die gevoerd worden op het niveau van het gewest en de centrale overheid, om via subsidies en fiscale stimuli de tewerkstelling te bevorderen.

Bij de burger in het bedrijfsleven komt deze houding terecht over als zijnde een politiek waar de overheid met de ene hand terugneemt wat door de andere hand gegeven werd, wat psychologisch bijzonder slecht en ongelooftwaardig is.

Ik geloof dan ook, mijnheer de Minister, dat het tijd wordt dat u, in uw hoedanigheid van voogdijminister, deze gemeentebestuurders, die deze belastingvorm vandaag nog heffen, dient te wijzen op hun onlogische houding, en hen via een richtlijn dient te verzoeken deze belastingvorm af te schaffen. Hier beschikt u over een concreet middel om, in de strijd tegen de werkloosheid, een daad te stellen die ongetwijfeld een bijzonder positieve invloed zal hebben.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik wens dit betoog te besluiten met te herhalen dat de pessimisten van enkele jaren terug ongelijk hebben gekregen. Diegenen die het faillissement van onze steden en gemeenten hebben voorspeld, hadden het verkeerd voor. Onze gemeentebesturen hebben bewezen dat ze voldoende verantwoordelijkheid en soepelheid aan de dag kunnen leggen, om het beter te doen met minder middelen. Moge deze vaststelling een aansporing zijn om diegenen die altijd aan de klaagmuur staan, een beetje meer optimisme bij te brengen. **(Applaus bij de PW en CVP)**

De Voorzitter : De heer Vankeirsbilck heeft het woord.

De heer E. Vankeirsbilck (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, vooraf wil ik op mijn beurt de heer Tant gelukwensen met de duidelijke en beknopte synthese die hij naar voren heeft gebracht omtrent zijn degelijk verslag namens onze commissie.

Bij de bespreking van het deel van de

begroting van de Vlaamse Gemeenschap, dat betrekking heeft op de materies die tot de bevoegdheid behoren van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden, de heer Galle zou ik de aandacht van de Vlaamse Raad willen vragen voor de volgende twee beleidsaspecten die belangrijk zijn – en die reeds door de heer Denys uitvoerig werden behandeld – voor onze lokale besturen : namelijk ten eerste, de gemeentefinanciën en ten tweede, de verdeling van het Gemeentefonds binnen het Vlaamse Gewest.

Wat de gemeentefinanciën betreft moet ik refereren naar de inleiding van de heer Minister, waar deze gezegd heeft dat er in 1982 63 Vlaamse gemeenten waren met een globaal tekort van bijna 5 miljard frank. In 1983 waren er reeds 87 deficitaire gemeenten met een globaal weliswaar kleiner tekort van 3 miljard frank. Bij deze vaststelling werd geen rekening gehouden met de tekorten van Antwerpen en Gent. De heer Minister drukt de hoop uit dat in 1985 het aantal deficitaire gemeenten in Vlaanderen mag gereduceerd worden tot een tiental.

Persoonlijk meen ik dat de heer Minister ter zake inderdaad een objectieve prognose maakt en dat de financiële toestand van onze gemeenten in een gunstig evoluerende trend werd omgebogen. Dit resultaat werd niet alleen bereikt door de inspanningen geleverd door de centrale Regering en door de Vlaamse Executieve, maar ook door de gemeentebesturen zelf. De nationale Regering deed haar duit in het zakje door het bijzonder machtenbesluit op het verplicht begrotingsevenwicht vanaf 1988 ; door het opheffen van het maximumplafond van 6 procent aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting ; door het toekennen van een extra-dotatie van 1,7 miljard frank op het Gemeentefonds van 1983 ; door de verdeling van 2 1 miljard frank niet uitgekende personenbelasting voor het jaar 1978, een bedrag dus dat de gemeenten toekomt en dus geen toelage is van de centrale Regering. Ik wil het nogmaals benadrukken dat het hier gaat over niet-uitbetaalde belastingen die de gemeenten toekwamen. De nationale Regering deed dus haar duit in

het zakje onder meer door de verdeling van 21 miljard frank over de periode 1983 tot en met 1987 en door het instellen van het Hulpfonds voor Financieel Herstel.

De Gemeenschapsminister en de Vlaamse Executieve hanteerden het drukkingsmiddel van het saneringsplan om de deficitaire gemeenten van het bankroet te redden via een saneringslening waarvan de jaarlijkse delingslast gedragen wordt door het Hulpfonds van het Gemeentefonds. De gemeenten zelf ten slotte leverden een enorme inspanning om uit de rode cijfers te geraken of hun financieel gezonde toestand niet te zien verzuipten, door het verhogen van hun gemeentelijke fiscaliteit ; door het drastisch terugschroeven van hun investeringsuitgaven ; door het verminderen, het schrappen of het niet laten aangroeien van hun facultatieve uitgaven en door een verhoogde tarievenpolitiek.

Met betrekking tot deze gemeentefinanciën graag een aantal persoonlijke bedenkingen.

1. Ik kan het standpunt van de heer Minister bijtreden waar deze naar de toekomst toe, de gemeenten aanspoort tot een voortgezet voorzichtig financieel beleid. Enerzijds mogen alle gemeentebegrotingen tot in 1987 nog een respectabel aandeel inschrijven uit de te verdelen 2 1 miljard frank doch anderzijds zal de jaarlijkse aangroei van het Gemeentefonds zeer miniem zijn.

Men spreekt over 2,9 procent voor 1985 daar waar de inflatievoet op basis van augustus 1984 : 5,7 procent bedraagt. Er is dus een reële tragere groei van de middelen dan van de te verwachten groei van de uitgaven.

2. De gemeentebesturen moeten er zich van bewust zijn dat hun enige ontvangstenbron waar de financiële autonomie reëel bestaat de gemeentelijke fiscaliteit is. Wegens de crisis en wegens het politiek beleid leven we echter in een anti-fiscaal klimaat zodat het voor de lokale besturen in de toekomst moeilijk zal zijn om hun belastingen blijvend te verhogen. Vandaar dat het eigenaardig en onlogisch overkomt wanneer men in bepaalde

Vankeirsbilck

kringen hard roept om investeringen door de lokale besturen. Inderdaad, men kan vanwege de lokale besturen geen investeringen vragen terwijl men tegelijkertijd minder belastingen verlangt. Wie a zegt moet ook b zeggen. Uitgaven zijn uitgaven, en uitgaven moeten betaald worden, en hiervoor dienen de gemeenten over de nodige middelen te beschikken.

De heer E. Beysen : Men kan ook proberen de uitgaven samen te drukken.

De heer E. Vankeirsbilck : Mijnheer Beysen, ik zal u straks aantonen dat het samendrukken van de gemeentelijke uitgaven een quasi onmogelijke operatie is, ondanks het feit dat men dat te pas en te onpas beweert. Wie om investeringen vraagt moet kunnen betalen, maar om te kunnen betalen moet er geld zijn. Welnu, wegens de crisis waarin wij leven en het anti-fiscaal klimaat dat men heeft geschapen, mogen wij zeggen dat het verhogen van de gemeentelijke fiscaliteit een politiek moeilijk haalbare operatie is. Alle gemeentebesturen, hoe ze ook samengesteld zijn, weten dat en passen dit ook toe. Wij kunnen vaststellen dat vanaf 1985 de gemeentelijke fiscaliteit stagneert en dat bepaalde gemeenten hun fiscaliteit zelfs hebben teruggedrongen ten overstaan van 1983.

Als derde beschouwing wil ik het volgende naar voren brengen. De graad van de fiscaliteit binnen een gemeente wordt vast en zeker mede bepaald door het verwachtingspatroon dat men aan de bevolking bijbrengt. Dit verwachtingspatroon wordt in de eerste plaats vooral bij gemeenteraadsverkiezingen aan de bevolking bijgebracht door alle politieke partijen, welke ook hun kleur of strekking mogen zijn. Daarnaast zijn er de sociale organisaties met hun eisenprogramma's en allerlei andere inspraakorganen en drukkingsgroepen. Meer dan ooit moet in de toekomst elk beleidsprogramma geëvalueerd worden naar een duidelijk te bepalen weerslag op de gemeentefinanciën.

Mijnheer Beysen, ik kom nu tot wat u mij daarstraks heeft gevraagd. Het getuigt naar mijn mening een beetje van

onwetendheid, als uitgangspunt te willen stellen dat men in de gemeentelijke uitgaven fel kan snoeien. Wie met het lokaal beleid vertrouwd is weet dat nagenoeg 90 procent van de gemeentelijke uitgaven verplichte uitgaven zijn voor personeel, voor de ondergeschikte besturen, OCMW en kerkfabrieken, voor werkingskosten van de onderscheiden diensten en voor het delgen van de lopende openbare schuld. Deze verplichte uitgaven zijn daarenboven gebonden aan allerlei automatismen, zoals het aanpassen van wedden en lonen aan de indexcijfers, lopende openbare schuld aan rentevoeten, werkingskosten aan de inflatie. Wij stellen vast dat deze automatismen de uitgaven in de verplichte sector van de gemeentelijke begrotingen, die gemiddeld 90 procent bedragen, jaarlijks nog lichtjes doen stijgen.

Mijnheer de Voorzitter, dit waren een viertal beschouwingen wat betreft de gemeentefinanciën.

De heer E. Beysen : Mag ik hier een opmerking maken in verband met de verplichte uitgaven ? Als ik vertrek van de premisse dat aan de personeelsuitgaven niet geraakt kan worden, dan meen ik dat ik uw stelling zou moeten bijtreden. Ik woon echter in de grootste stad van Vlaanderen. Ik stel vast dat de stad Antwerpen, waarover ik het heb, meer dan tienduizend gemeentebestuurders in dienst heeft. Elkeen geeft toe dat de personeelskaders zeer ruim zijn. Daarom vind ik dat een inspanning moet worden gedaan om de personeelskaders aan te passen aan de werkelijke behoeften waardoor ruimte kan worden gecreëerd om meer middelen te besteden aan investeringen.

De heer E. Vankeirsbilck : Mijnheer Beysen, ik heb met uw standpunt helemaal geen moeilijkheden aangezien ik hier reeds sinds verschillende jaren tijdens mijn uiteenzettingen in het begrotingsdebat van binnenlandse aangelegenheden een evaluatie heb gemaakt van de oorzaken van de financiële moeilijkheden van de gemeentebesturen. Ik heb telkens aan de Kamer en aan de Vlaamse Raad pogen uit te leggen dat een aantal oorzaken bij de gemeentebesturen zelf moet worden gezocht en ik heb tel-

kenmale gesteld dat de gemeenten ook in eigen boezem moeten kijken. Op het vlak van het personeelsbeleid moeten zij een evaluatie maken van de taakanalyses en het rendement van het personeel. Zij moeten zich ernstiger over bezinnen of de personeelskaders wel moeten worden opgevuld en zij moeten nagaan of de personen die ze in dienst nemen inderdaad taken vervullen die de gemeente toekomen.

Ik pleit niet voor het opdrijven van de personeelskaders maar de mensen die reeds in dienst zijn, moeten blijven en worden betaald. Er bestaan automatismen waaraan een lokaal bestuur niet kan voorbijgaan.

Ik meen aldus voldoende geantwoord te hebben op de vraag van de heer Beysen en kan overgaan naar het tweede luik van mijn uiteenzetting dat handelt over het Gemeentefonds. Vooraf wil ik stellen dat het wel aan de gemeentebesturen toekomt te pleiten voor een verhoogde dotatie van het Gemeentefonds. Dat is geen corporatisme. Men moet het Gemeentefonds in zijn juiste historische context plaatsen. Het Gemeentefonds werd opgericht bij wet ter vervanging van een aantal fiscale bevoegdheden die door de lokale besturen vele jaren geleden terecht werden overgedragen aan de centrale overheid. Deze zou ter compensatie het Gemeentefonds uitbouwen met een voldoende substantiële dotatie om de werking van de gemeenten te waarborgen. Dit is de historische filosofische achtergrond van het Gemeentefonds en dit moet blijvend duidelijk worden gesteld.

Het nationaal Gemeentefonds, zoals vastgelegd in de wet van 16 maart 1964, werd geregionaliseerd door de wet van 5 januari 1976. Vanaf 1977, werd het aandeel, dat aan het Vlaamse Gewest toekwam, over de 31 Vlaamse gemeenten verdeeld, in toepassing van het koninklijk besluit van 28 januari 1977.

Het koninklijk besluit van 19 januari 1983 zou, na het van kracht worden van de fusie „Groot-Antwerpen” op 1 januari 1983, voortaan de verdeling van dit aandeel regelen over de thans bestaande 308 gemeenten van het Vlaamse Gewest.

Vankeirbilck

Concreet betekent het dat na een voorafname van 5 procent voor het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn dat verdeeld wordt over alle OCMW's van het Vlaamse Gewest, 95 procent overblijft om als volgt over de gemeenten te verdelen :

- 43,35 procent is bestemd voor de gemeenten met 150.000 en meer inwoners ;
- 15,55 procent is bestemd voor de gemeenten met 50.000 tot 150.000 inwoners ;
- 41,10 procent is bestemd voor de gemeenten met minder dan 50.000 inwoners.

Voor de gemeenten met minder dan 150.000 inwoners wordt van hun aandeel vooraf nog 3,28 procent afgenomen voor het Hulpfonds.

Wanneer dit ventilatiesysteem wordt geëvalueerd naar het aantal gemeenten en hun bevolkingscijfer op 1 januari 1984, krijgt men volgende verdeling.

1. Twee steden, Antwerpen en Gent, met in totaal 723.826 inwoners ontvangen netto, na aftrek dus van 3,28 procent, voor het Hulpfonds, 41,1825 procent. Dit is 0,65 procent der Vlaamse gemeenten die 12,78 procent van de bevolking van het Vlaamse Gewest vertegenwoordigen.

2. Tien gemeenten met in totaal 749.146 inwoners ontvangen netto 14,7725 procent, ook na vermindering van de 3,28 procent voor het Hulpfonds. Dit is 3,25 procent der gemeenten die 13,23 procent der bevolking van het Vlaamse Gewest vertegenwoordigen.

3. 296 gemeenten met in totaal 4.189.364 inwoners ontvangen nog netto 37,7643 procent. Dit is 96,10 procent der gemeenten die 73,99 procent der bevolking van het Vlaamse Gewest vertegenwoordigen. Het is een belangrijke analyse en ik ga akkoord dat uiteraard de verdeling van het Gemeentefonds niet alleen in hoofde van het bevolkingscijfer moet gebeuren en verrekend worden, maar het is ook duidelijk dat een zeer groot deel van onze Vlaamse gemeenten

het met een geringe bijdrage in het Gemeentefonds binnen Vlaanderen moeten stellen.

Volledigheidshalve wil ik erop wijzen dat rekening wordt gehouden met het nettoaandeel, daar niet alle 306 gemeenten met minder dan 150.000 inwoners een aandeel bekomen uit het Hulpfonds.

Thans heeft de Gemeenschapsminister voor Binnenlandse Aangelegenheden door middel van het besluit van de Vlaamse Executieve van 19 december 1984 opnieuw een tweetal fundamentele wijzigingen gebracht aan het Gemeentefonds van Vlaanderen.

Deze zijn :

1. een mogelijke voorafname in tweede rang na de voorafname van 5 procent voor het BFMW, vooral de gebruikelijke verdeling gebeurt over alle gemeenten. Deze voorafname moet dienen ter aanvulling van het bekomen aandeel dat eventueel tot een hoger bedrag gewaarborgd werd voor die gemeenten die toegang hebben tot het Nationaal Hulpfonds voor Financieel Herstel van de gemeenten opgericht bij koninklijk besluit nummer 208 van 23 september 1983.

Ten tweede, het saldo van het Hulpfonds dat, na afname van de bedragen voor het gewaarborgd ontvangstencomplement, enerzijds, en voor het delgen van de intresten en kapitaallasten van de saneringsleningen, anderzijds, in 1985 verdeeld wordt over alle gemeenten van Vlaanderen met uitzondering van Gent en Antwerpen. Geachte collega's, dit besluit van 19 december 1984 kan, enerzijds, als een bijdrage tot de verbetering voor de financiële toestand van alle gemeenten, beschouwd worden, doch betekent, anderzijds, een minder aangenaam structureel ingrijpen in het bestaande verdelingsstelsel over alle gemeenten.

Een verbetering, mijnheer de Minister, omdat u inderdaad een positief gevolg gegeven hebt aan het door mij gedane voorstel tijdens het begrotingsdebat 1984, om het saldo van het Hulpfonds over alle gemeenten te verdelen als een bijdrage aan alle ge-

meenten, nadat er binnen dat Hulpfonds voor meer dan 50 procent afgenomen wordt als delgingslast van de saneringsleningen in 1983 verstrekt aan de deficitaire gemeenten. Inderdaad, deze delgingslast in 1984 bedraagt 320.850.071 frank op een totaal bedrag van het Hulpfonds van 622.397.324 frank.

Ik wil de heer Minister danken voor dit initiatief en het zal ongetwijfeld door alle gemeenten en zeker en vast door de financieel goed beheerde gemeenten ten volle geapprecieerd worden.

Heel wat meer zorgen maak ik mij echter over de structurele maatregel die de heer Minister genomen heeft en die ten nadele kan komen van alle gemeenten met uitzondering van Antwerpen en Gent die een aanvraag hebben ingediend om toegelaten te worden tot het Hulpfonds voor Financieel Herstel.

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, in dit verband wens ik dan ook aan de heer Minister een aantal vragen te stellen.

Ten eerste, om welke redenen dient aan de gemeenten, die toegang hebben tot het Hulpfonds voor Financieel Herstel, een hoger bedrag gewaarborgd te worden ?

Ten tweede, welke gemeenten uit het Vlaamse Gewest hebben een aanvraag aanhangig gemaakt bij het nationaal Hulpfonds voor Financieel Herstel ?

Ten derde, welk bedrag dient voor elk van deze gemeenten gewaarborgd te worden in het Gemeentefonds ? Hoe wordt dit bedrag bepaald en hoeveel bedraagt het geraamd bedrag dat hiervoor in het Gemeentefonds zal voorafgenomen worden na de voorafname van 5 procent voor het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn ?

Ten vierde, zou het in het belang van alle gemeenten niet juister en beter zijn om deze eventuele noodzakelijke waarborg voor deze beide steden te laten opnemen uit het Hulpfonds eerder dan de voorafname te laten gebeuren vóór de verdeling over alle ge-

Vankeirsbilck

meenten ? Hun respectievelijk te verdelen brutoaandelen van 43,35 procent, 15,55 procent en 41,10 procent zullen hierdoor ongetwijfeld kleiner worden !

Ten vijfde, is het niet de hoogste tijd dat de thans bij besluit vastgelegde, weliswaar niet volmaakte verdeling, door de Vlaamse Raad bij decreet wordt vastgelegd ? Indien het huidige besluit als decreet gestemd wordt, zoals trouwens in de beleidsverklaring staat ingeschreven, betekent dit allemaal geen hinderpaal voor de Executieve om door middel van een ontwerp van decreet een nieuwe verdeling voor te bereiden, waarbij de 296 gemeenten met minder dan 50.000 inwoners beter aan hun trekken komen. Dergelijke besluitvorming bij decreet zou daarenboven voorkomen dat de Executieve voor om het even welke reden elk jaar opnieuw in het verdelingsmechanisme ingrijpt.

Ten zesde, geldt de verdeling van het saldo van het Hulpfonds over alle gemeenten niet alleen voor 1985, maar ook voor 1984 en voor de jaren na 1986 en verder ?

Ten zevende, de gemeentebesturen hebben voor 1984 ieder kwartaal een gelijk kwartaalvoorschot ontvangen uit het Gemeentefonds. Welk is het nog te verdelen saldo voor 1984 en wanneer zal dit saldo aan de gemeentebesturen worden uitbetaald ?

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, tot zover een aantal beschouwingen en vragen bij twee beleidsaspecten die betrekking hebben op de lokale besturen, enerzijds, de gemeentelijke financiën en, anderzijds, het Gemeentefonds.

Van de heer Minister verwacht ik een verheldering en heel wat duidelijke antwoorden op de gestelde vragen betreffende het laatst gepubliceerde besluit van de Executieve over de herverdeling van het Gemeentefonds. Ik meen dat het goed is dat alle gemeenten in Vlaanderen daarvan duidelijk in kennis worden gesteld.

Ik wens de heer Minister te danken

omdat hij in de Commissie op de gestelde vragen zeer uitvoerig heeft geantwoord en omdat hij met zijn besluit van 19 december 1984 toch is tegemoet gekomen aan de suggestie die hier vorig jaar in de Vlaamse Raad werd gedaan. (**Applaus bij alle leden**)

De heer Voorzitter : De heer Temmerman heeft het woord.

De heer G. Temmerman (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, in het kader van de begrotingsbespreking zou ik op mijn beurt enkele beschouwingen willen wijden onder meer aan de problematiek van de gemeentefinanciën. Dit probleem ligt ons vanzelfsprekend nauw aan het hart. 1985 zal voor de gemeenten een belangrijk jaar worden. De heer Tant heeft in zijn uitstekend verslag zojuist nog gesproken over een zogenaamde halfwegperiode, vermits wij ongeveer halfweg de bestuursperiode van de huidige gemeenteraden zijn gekomen. Dit betekent dat de meeste nieuwe colleges klaar zijn gekomen met een aantal projecten, die zij in hun programma hebben opgenomen en op het punt staan om ze ook tot de realisatie te brengen.

Het is ook het laatste jaar van de Vlaamse Executieve in haar proportionele samenstelling en dus ook de laatste begroting die ons door de huidige Executieve wordt voorgelegd.

De periode sinds 1982 zou ik als volgt kunnen resumeren : wat de gemeenten betreft kenden wij vooral een toenemende druk op de gemeentefinanciën, niet in het minst vanwege de centrale overheid. De uitgaven inzake OCMW zijn op een dramatische wijze verhoogd, wat ook het geval was voor de lasten van kerkfabrieken en de ziekenhuizen. Dit alles ging gepaard met een vermindering van ontvangsten door de steeds toenemende verarming van de burgers en door een stelselmatige daling van het Gemeentefonds. Ik zal niet herhalen wat andere collega's desbetreffend reeds hebben gezegd en wat ik ook bij vorige gelegenheden heb gedemonstreerd. Men zou in feite van een totale ineenstorting van het Gemeentefonds kunnen spreken als men de gecumuleerde bedragen ziet die de Gemeenten in de

voorbijge jaren hebben moeten ontberen.

Nu de wet van 1976 niet meer van toepassing is – dat is de stelling van de heer Nothomb – er zijn thans nieuwe beschikkingen genomen, vindt hij het vanzelfsprekend dat de tegoeden uit het verleden zijn weggeveegd. Het is een feit dat de gemeenten jarenlang hun begrotingen en plannen hebben opgesteld in functie van wat zij meenden hun wettelijk recht te zijn. Dit is dan voor de heer Denys bedoeld, die blijkbaar nogal wat kritiek heeft op het gemeentebeleid van een aantal mensen, dat gestoeld was op rechten die zij meenden te kunnen putten uit de wet, maar waarvoor zij nooit de overeenstemmende bedragen hebben ontvangen.

Zoals ook reeds door sommige collega's werd aangehaald liegen de cijfers er niet om. In 1983 was een derde van de Vlaamse gemeenten deficitair. Ik kan moeilijk aannemen, mijnheer Denys, dat dit allemaal met onbekwaamheid van de gemeentebestuurders te maken heeft. (**Onderbreking van de heer Denys**) Mijnheer Denys, u heeft zojuist een onderscheid gemaakt tussen de goede en de minder goede gemeentebesturen. Tot mijn spijt ben ik het met u daarover niet eens. Ik denk dat in alle gemeenten de verkozenen die er de leiding hebben grote inspanningen leveren om hun gemeente op een behoorlijke wijze te besturen. Ze zijn echter vaak in de grootste moeilijkheden gebracht door de regeringsmaatregelen, die de jongste jaren elkaar hebben opgevolgd. In vele gevallen hebben zij het verzekeren van een behoorlijk beleid niet langer mogelijk gemaakt. Daarenboven worden de mandatarissen . . . door sommigen met de vinger gewezen, terwijl zij in wezen tussen twee stoelen zijn komen te zitten – aan de ene kant de afbouw van hun middelen en aan de andere kant de steeds toenemende wettelijke en andere verplichtingen vanwege de centrale en gewestelijke overheid – om door middel van wat u besparingen, belastingverhogingen en afbouw van gemeentendiensten noemt, de eindjes aan mekaar te knopen.

Ik wijs onder meer ook op de zogenaamde grootschalige maatregelen

De heer G. Temmerman (SP) vestigt de aandacht op de problematiek van de gemeentefinanciën

van de centrale Regering die hebben moeten bijdragen tot wat de heer Nothomb zo graag de responsabilisatie van de gemeentebestuurders noemt en ze hen in de mogelijkheid zouden stellen om weer over het nodige geld te beschikken. Dit is op een zeer eenvoudige manier gebeurd, die de heer Denys blijkbaar toejuicht. Ik denk bijvoorbeeld aan het vrijlaten van de 6 procent als plafond voor de aanvullende personenbelasting, de maatregelen in verband met de terugvordering door de OCMW's van de verleende steun via de familieleden, al is dit onlangs een beetje afgezwakt, die soms tot verschrikkelijke familiedrama's heeft geleid.

De heer A. Denys : Door die maatregelen is het aantal deficitaire gemeenten toch afgenomen.

De heer G. Temmerman : Mijnheer Denys, als u de gemeenten afschaft is geen enkele nog deficitair. Dit zou al te eenvoudig zijn. U redeneert zoals inzake de werkloosheidscijfers. Men beweert, dat de werkloosheid daalt

maar men vergeet dat vorig jaar 30.000 werklozen werden uitgesloten. Als men morgen al de werklozen uitsluit, zijn er geen werklozen meer ! Is het probleem voor de werkloosheid dan opgelost ?

Zoals ik reeds zei, heeft men via die grootschalige maatregelen in wezen aangestuurd op een verschuiving van de lasten naar de gemeenten en naar de burgers van de gemeenten om de Regering een schone lei te bezorgen.

De heer Vankeirsbilck heeft tot mijn genoegen nogmaals duidelijk omschreven hoe men de fameuze 2 miljard frank moet benaderen, die altijd als een fantastisch geschenk aan de gemeenten wordt voorgesteld net alsof de Regering plots een enorme inspanning ten gunste van de gemeenten zou hebben gedaan. In feite gaat het hier om herstel van een recht van de gemeenten. Het is op de koop toe zelfs een onvolledig herstel. Uit berekeningen is gebleken, dat het 26 miljard frank zou moeten zijn in plaats van 2 miljard frank. Er is dus een ver-

schil van 5 miljard frank in het nadeel van de gemeenten. Bovendien wordt dat bedrag druppelsgewijze en gespreid over verschillende jaren ter beschikking gesteld.

De heer E. Vankeirsbilck : Het is toch goed dat wij het krijgen, mijnheer Temmerman.

De heer H. Suykerbuyk : Het verheugt mij dat dat recht wordt hersteld.

De heer G. Temmerman : Men moet inderdaad blij zijn als men iets krijgt. Zelfs de CVP-PW-meerderheid is blij als zij iets krijgt van de Regering, nadat zij er jaren heeft op aangedrongen. Ik heb mij met u daarover verheugd, maar ik vind het niet correct dat de Regering het tracht voor te stellen alsof zij plots een extra toelage heeft uitgetrokken voor de gemeenten.

De gevolgen zijn ook niet achterwege gebleven. De aanvullende personenbelasting springt in sommige gemeenten uit de pan. Ze bedraagt 12 procent in Genk, 10 procent in Mechelen. Eigenaardig genoeg is er geen of nauwelijks aanvullende personenbelasting in Knokke, Koksijde en Zwijndrecht. Men heeft de belastingparadijzen gelaten voor wat zij waren en men heeft belastinginferno's geschapen die onoverkomelijke moeilijkheden veroorzaken voor de betrokken gemeenten.

De heer E. Desutter : U zou in dit verband beter spreken van goedbeheerde gemeenten en van minder goed beheerde gemeenten.

De heer G. Temmerman : Ik verheug mij over het feit, collega, dat u een goed beheerde gemeente vertegenwoordigt die het geluk heeft op haar grondgebied talrijke welstellende burgers te tellen, die een hoog inkomen verzekeren aan de gemeente.

De heer E. Desutter : Vermits wij geen personenbelasting heffen hebben wij daarbij geen voordeel. Ons OCMW krijgt 100 miljoen frank. Wellicht kan u die verhouding in acht nemen.

De heer G. Temmerman : Gemeenten met een grote bevolkingsgroep met laag inkomen moeten het verschil in de rekening betalen.

De heer P. Tant : Het verschil ligt hierin dat men in het ene geval kan spreken over goed beheerde gemeenten en in het andere geval over „begeerde” gemeenten. **(Men licht op verschillende banken)**

De heer G. Temmerman : Dat is een mooie voorstelling van zaken, mijnheer Tant. Dat zal ik onthouden.

Ik kan de demagogische benadering van de gemeentelijke fiscaliteit door de heer Denys niet appreciëren. Zijn verzoek aan de Minister om de belasting op het personeel af te schaffen is niets nieuws. De PW beschouwt het als een fantastische vondst om in het kader van de werkverschaffing de belasting op het personeel af te schaffen. Dat kadert in haar streven naar belastingvermindering terwijl ze in feite overal waar het mogelijk is de gemeentebelastingen verhoogt.

De heer A. Denys : Dat is niet waar. Bovendien gaat het hier om een belasting op de arbeid.

De heer G. Temmerman : Uw voorstel om de belasting op het personeel af te schaffen is louter demagogisch. De belasting bedraagt immers maximum 500 frank per personeelslid. Voor een bedrijf met 1.000 personeelsleden – en die zijn niet talrijk in ons land – betekent dit 500.000 frank per jaar.

Mijnheer Denys, vertel mij eens hoeveel tewerkstelling met 500.000 frank kan worden gecreëerd.

Het resultaat van uw voorstel dat in bepaalde gemeenten wordt toegepast, bestaat erin dat voor de betrokken bedrijven er een belastingverhoging is, wat automatisch extra winst oplevert, vermits men met het geringe vrijgekomen bedrag niets kan doen.

Er zijn voorbeelden in mijn stad. De opbrengst van deze belasting bedraagt er 20 miljoen frank. Ze is door de huidige meerderheid, waarvan de PW deel uitmaakt, afgeschaft. Dat is een cadeau van 20 miljoen frank voor de belastingplichtigen maar dat heeft geen extra werkgelegenheid opgeleverd.

De heer A. Denys : Dat is geen cadeau maar een stimulans.

De heer G. Temmerman : Dat is een cadeau en geen stimulans ?

De Voorzitter : Ik verzoek de leden de spreker niet te onderbreken.

De heer G. Temmerman : Ik heb geen bezwaar tegen onderbrekingen, mijnheer de Voorzitter.

Ik heb echter wel bezwaar tegen de benadering van het probleem, zoals het door de heer Denys wordt gedaan en tegen andere van zijn beweringen. Hij en de heer Beysen menen, bij voorbeeld, dat de grens van de besparingen nog lang niet is bereikt. Alles is natuurlijk comprimeerbaar, maar er zijn toch grenzen.

In de gemeenten kan men inderdaad diensten blijven afschaffen. Ik stel vast dat het daarop neerkomt in de praktijk. Alle dienstverlening wordt systematisch verminderd. Er is geen geld meer, wat de heer Denys niet erg vindt vermits de gemeente alleen goed is om bepaalde opdrachten aan de privé-nijverheid door te spelen.

De belastingen stijgen overal en de dienstverlening vermindert stelselmatig.

Mijnheer de Minister, ik hoop dat u bij het uitwerken van de nieuwe criteria voor de verdeling van het Gemeentefonds rekening zal houden met de gemeenten die door de fiscale armoede – als ik het zo mag noemen – zijn getroffen en met deze die fiscale rijkdom kunnen genieten. Ik verzoek u daarbij ook rekening te houden met problemen die sommige gemeenten voor enorme moeilijkheden plaatsen. Ik denk aan de problematiek van de migranten ; ik denk ook aan de problematiek van bejaarden en werklozen die van de gemeentelijke overheid, onder andere via het OCMW, steeds meer en een grotere inbreng vragen, vooral op financieel gebied.

De Minister van Binnenlandse Aangelegenheden heeft via de saneringsleningen een vijftigtal Vlaamse gemeenten met grote financiële problemen uit het deficit kunnen helpen. Vanzelfsprekend verheugt mij dit, vooral omdat het is kunnen gebeuren zonder afbreuk te doen aan de gemeentelijke autonomie.

Ik moet de Minister volgen in zijn nogal pessimistische visie op de toekomst. Ook ik vrees, dat de ontvangsten zullen stagneren en dat de uitgaven zullen stijgen waardoor de gemeenten, willens nillens, verplicht zullen worden inspanningen te blijven leveren waardoor de bevolking steeds vaker onder de citroenpers zal terechtkomen.

Ik wijs op een nota, die wij voor enkele dagen hebben gekregen van de Vereniging van Steden en Gemeenten in verband met de problematiek van de OCMW. Daarin wordt aangetoond dat de uitgaven voor het bestaansminimum in drie jaar van 1,5 miljard frank zijn gestegen tot 4,5 miljard frank. Dat bewijst twee dingen.

Ten eerste, de bevolking verarmt inderdaad. Ze wordt in toenemende mate naar de OCMW gedreven. Ten tweede, op de gemeente wegen een aantal niet drukbare lasten, zoals de heer Vankeirsbilck zegt. Vaststelling waarmee de heer Beysen blijkbaar niet akkoord gaat. Deze lasten kunnen niet uit de weg worden gegaan omwille van de ter zake geldende wettelijke beschikkingen.

Ik vrees dat de trend die sedert 1982 merkbaar is, namelijk de toenemende privatisering van gemeente- en overheidsdiensten, zal worden voortgezet.

Ik wil graag enkele voorbeelden aanstippen. Ik denk aan de openbare slachthuizen en aan de nutsbedrijven, meer bepaald deze in mijn stad waarover ik straks nog even wil spreken.

Wat de slachthuizen betreft, werd op de begroting voor de investeringen inzake de modernisering van de openbare slachthuizen slechts een programma van 35 miljoen frank ingeschreven.

De noden als gevolg van de verplichtingen opgelegd door de EG-richtlijnen nummer 83-40 liggen echter veel hoger. In de Commissie is reeds gewezen op de noodzaak om rekening te houden met een uitgave van ten minste 310 miljoen frank, dit wil zeggen 186 miljoen frank ten laste van het Gewest, dat voor 60 procent van de kosten moet instaan. Ik stel vast, dat de nationale Regering bij het invoer-

Temmerman

ren van die verplichting, blijkbaar geen rekening heeft gehouden met de financiële armlslag van het Gewest. Het is een feit, dat de exportvergunningen van bepaalde slachthuizen in het gedrang komen, waardoor meteen ook de tewerkstelling in de slachthuizen van de openbare sector in het gedrang komt.

Wat de privé-slachthinrichtingen betreft zal het Fonds voor de Economische Expansie moeten optreden. Hier worden, eigenaardig genoeg, geen drastische besparingen opgelegd waardoor moet worden gevreesd, dat vooral de 28 openbare voor de export-erkende slachthuizen, zullen worden opgeofferd ten voordele van de privé-slachthuizen, die wel de middelen zullen krijgen om zich met de EG-richtlijnen in orde te stellen. Daarmee zal, zoals ik al zegde, de tewerkstelling in de openbare sector in het gedrang komen. Dat past dan wel in het kraam van bepaalde PW-collega's die niets liever zien dan dat de tewerkstelling voor nog een stukje daalt, vermits, naar zij beweren, er veel te veel personeelsleden zijn in de openbare sector. De heer Beysen zegt, dat zij worden „onderhouden” door de openbare sector. Dat geeft blijk van weinig appreciatie voor het personeel van onze openbare diensten die vooral de jongste weken op het gemeentelijk vlak fantastische prestaties hebben geleverd om het sociale, economische en maatschappelijk leven in ons land op gang te houden, maar die blijkbaar zelden waardering krijgen vermits zij vaak moeilijk kunnen bewijzen dat zij ten minste even hard kunnen werken als werknemers in de privé-nijverheid. Ik hoor daar voortdurend allerlei ongunstige verklaringen over, maar dat laat ik dan voor rekening van degenen, die dat als een filosofie aankleven.

Mijnheer de Minister, ik vraag u er in de Executieve over te willen waken dat de modernisering van en de tewerkstelling zowel in de openbare als in de privé-slachthuizen – ik maak daar geen verschil tussen – gebeurt zonder discriminatie. Er moet naar financiële middelen worden gezocht om ook de openbare slachthuizen toe te laten zich met de EG-richtlijnen in

regel te stellen. Ik zal hieromtrent een amendement indienen dat ik dadelijk aan de Voorzitter zal overhandigen.

Dames en heren, ik wil ook nog wijzen op wat ik ervaar als een schromelijke benadeling van de gemeenten in deze begroting. In amper drie jaar tijd zijn de kredieten voor de gemeentelijke infrastructuurwerken gehalveerd, terwijl de kredieten voor economische expansie verdubbeld zijn. Als de gemeenten aanbestedingen houden, betekent dat volgens mij ook werk voor kleine streekgebonden aannemers. Ik vraag mij af waarom de lokale bouwsector opgeofferd wordt aan prestige-projecten voor micro-elektronica en micro-biologie, die spijtig genoeg ook slechts een micro-tewerkstelling met zich brengen. De heer Tant heeft er op gewezen dat wij thans halverwege zitten in de ambtsperiode van de nieuwe gemeentebesturen, tijdstip waarop over het algemeen investeringen gebeuren. Eigenaardig en spijtig genoeg ontbreken thans de toelagen om dat mogelijk te maken. Ik vraag mij af waarom de Executieve niet meer op de mogelijkheden van de openbare bouwactiviteit inspeelt. Vanwege de particuliere sector is helaas geen vraag meer wat de bouwactiviteiten betreft als gevolg van het verarmingsproces, dat de burgers treft en hen in vele gevallen niet meer in staat stelt nog persoonlijk initiatief te nemen.

Ik zou ook nog willen wijzen op een anomalie in het amendement van de Vlaamse Executieve betreffende de kredieten voor de restauratie van monumentale kerken. Iedereen weet dat niet zozeer de kerken, maar vooral de gemeenten de tekorten van de kerkfabriek moeten bijpassen. Voor de kerken is het vastleggingskrediet verdeeld als volgt : een vierde gaat naar niet-beschermde kerken volgens artikel 107quater en drie vierden gaat naar beschermde kerken op grond van artikel 59bis. De betalingskredieten volgen echter deze verdeelsleutel niet zodat voor de niet-beschermde kerken bij gebrek aan betalingskredieten de gemeenten de verwijlintresten moeten betalen. Om dit te vermijden heb ik een amendement ingediend.

Mijnheer de Minister, ik wil ook nog

iets zeggen over de problematiek van de stadsbedrijven en u daarbij een vraag stellen. Wij stellen een toenevende tendens tot privatisering vast. Die manifesteert zich ook op het vlak van de nutsvoorzieningen. U bent bevoegd voor het werkingsgebied van de intercommunales en aanverwante en daarom wil ik u volgende vraag voorleggen.

De gemeenteraad van de stad Gent heeft op 19 december 1984 beslist de totale activiteit van de stadsbedrijven voor de elektriciteitsproductie en -distributie, de gasdistributie, de teledistributie en de watervoorziening over te hevelen naar een gemengde intercommunale of ten dele naar een zuivere intercommunale, wat de productie betreft, met name de SPE. De centrale wordt verkocht aan de SPE. Ze gaat dus over naar een andere maatschappijvorm van de openbare sector. De distributie van elektriciteit en gas en de teledistributie wordt overgeheveld naar de gemengde sector met name de intercommunale IMEWO en de waterdistributie wordt overgeheveld naar de NV EBES. Wij hebben vastgesteld, dat deze beslissing in strijd is met de conventionele en contractuele verbintenissen die de stad Gent op diverse ogenblikken heeft aangegaan. Wat Vlaanderen betreft wordt deze sector beheerst door een paar belangrijke wetten, besluiten of akkoorden. Ik denk aan het regeerakkoord van 19 oktober 1980, de budgettaire wet van 8 augustus 1980, de overeenkomst betreffende de elektriciteitssector van 29 januari 1981 door de Regering ondertekend en geratificeerd en het koninklijk besluit van 5 februari 1981 betreffende de uitvoering van de budgettaire wet 1979-1980. Daarenboven is er nog de beslissing van de Gentse gemeenteraad van 4 mei 1981 waarbij de stad Gent tot de „overeenkomst van de elektriciteitssector” in de wandelgangen de conventie van de elektriciteit genoemd, is toegetreden.

Mijnheer de Minister, de stad Gent heeft die conventie ondertekend als gesprekspartner bij de opstelling ervan. De conventie is ook ondertekend door alle vertegenwoordigers van de betrokken elektriciteitssector, met name de privé-producenten, de open-

Temmerman

bare producenten, de Regering en ook de vertegenwoordigers van de openbare sector, die in de elektriciteitsbranche actief zijn. In die conventie worden een aantal belangrijke bepalingen opgenomen die enerzijds van belang zijn voor de privé-sector en anderzijds voor de gemeentelijke, dus de openbare sector. Zij zeggen onder meer, dat men in ons land tegen 1985 zal streven naar een groei van de openbare produktie tot 15 procent en van de openbare distributie tot 25 procent van het nationale park. Men zal ook streven naar homogene bedelingsgebieden, maar dat zal gebeuren met eerbiediging van de gemeentelijke autonomie.

Nu zijn wij van mening dat, op het ogenblik dat de stad Gent als partner deze conventie heeft ondertekend en er zich in talrijke artikelen toe heeft verbonden met alle ondertekenaars mede te streven naar de realisatie van wat in die conventie als een soort contractuele verbintenis is opgenomen, zij daarmee haar autonomie op dat vlak heeft uitgeput en achteraf niet kan beweren, op grond van de gemeentelijke autonomie, beslissingen te kunnen nemen die lijnrecht in strijd zijn met de bepalingen van de conventie zelf.

Het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Gent zegt dat u, mijnheer de Minister, in deze materie niet bevoegd is en ter zake dus niet kan optreden, wat wij betwisten. Het gaat om te beginnen om de verkoop van een stuk gemeentelijk patrimonium aan een andere maatschappij. Het gaat ook over de overheveling van de totale activiteit van de stedelijke bedrijven en eveneens over het overhevelen naar een private maatschappij van een sector die tot hiertoe, bij mijn weten, in gans ons land uitsluitend door de openbare sector wordt beheerd, met name de watervoorziening. Ik ken daarvan geen voorgaanden. Ik zou dus willen weten of u op dit vlak al of niet bevoegd bent om op te treden en ook of u niet meent dat u als de Minister van Binnenlandse Aangelegenheden, weliswaar erfgenaam zijnde van een periode waarin alleen een nationale overheid be-

stond, dat geef ik toe, niet medeverantwoordelijk is voor het toezicht op en het naleven van conventies en verplichtingen die door de gemeentebesturen vóór het ontstaan van de Executieve zijn aangegaan. Ik meen, dat daar een continuïteit bestaat. Ik kan niet aannemen, dat men ons vandaag zou zeggen dat de huidige Vlaamse Regering niets te maken zou hebben met verbintenissen die door de vroegere nationale Regering op het vlak van uw huidige bevoegdheden zijn aangegaan. Dat zou mij nogal een aberratie lijken.

Mijnheer de Minister, ik vraag u of u ter zake bevoegd is om de beslissingen van de Gentse gemeenteraad te beoordelen op hun juridische correctheid, op hun opportuniteit en degelijkheid wat de grond van de zaak betreft, maar ook of u niet meent dat u eveneens geroepen is om er over te waken, dat steden en gemeenten geen afbreuk zouden doen aan de verbintenissen, die zij, onder de handtekening van de Minister van Economische Zaken en op basis van documenten, die door een koninklijk besluit zijn bekrachtigd, moeten blijven nakomen. (Applaus)

De Voorzitter : De heer Desseyn heeft het woord.

De heer J. Desseyn (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, waarde collega's, in een merkwaardige analyse van de mogelijkheden tot sanering van de overheidsfinanciën heeft collega Desaeys bij de bespreking van de rijksmiddelen- en rijksschuldbegroting in de Kamer gewezen op de regionale aspecten die het probleem beïnvloeden.

De uitsplitsing van de begrotingstekorten naar de regio's toe, wijst erop dat de catastrofale evolutie van de deficits in hoofdzaak uit Waalse situaties voortvloeit. Als indicatoren zijn bepalend :

a. een Waalse overbezetting van het overheidspersoneel : per 1.000 inwoners zijn er in de centrale administratie 14 ambtenaren meer werkzaam dan in Vlaanderen het geval is, hetgeen een verschil van 16 procent uitmaakt ;

b. de beduidend hogere uitgaven per hoofd voor de sociale zekerheid, met name gemiddeld 122.645 frank in Wallonië tegenover 102.677 frank in Vlaanderen ;

c. overconsumptie op het stuk van de infrastructuurwerken in Wallonië ;

d. de explosief groeiende Waalse rij ksschuld. In verhouding is de regionale schuld voor 1984 in Vlaanderen kleiner dan het BNP, met name 77,5 procent, terwijl die openbare schuld voor de Waalse regio oploopt tot 217 procent van het BNP.

De volslagen ontoereikend van de wetten van augustus 1980 om naar een eigen Vlaams beleid over te stappen waar nog enige financiële armslag merkbaar is, wordt duchtig in de hand gewerkt door de politiek van de centrale Regering. Wanverhoudingen in het voordeel van het Waalse Gewest worden aangemoedigd in plaats van afgeremd. Het is geen toeval dat de beloofde geleidelijke evenwaardige inbreng van dotaties en ristorno³ binnen een termijn van vijf jaar niet tot stand komt. 90,6 procent van onze Vlaamse inkomsten bestaan uit dotaties en slechts 9,4 procent is van ristorno's afkomstig. De verklaring is eenvoudig. In het verarmde Wallonië haalt men geen voordeel meer uit bijkomende ristorno³ en de Vlamingen mogen er dus weer eens voor opdraaien.

Steeds nadrukkelijker gaat men van Franstalige kant nieuwe dotaties opeisen om te beletten dat belastingen met gunstiger opbrengsten in Vlaanderen, ook effectief zouden resulteren in een toename van onze eigen beschikbare middelen en wat meer budgettaire ruimte.

De cijfers werden door Minister Schiltz geciteerd, maar het is nuttig dat ze voortdurend herhaald worden : de verdeling over Vlaanderen en Wallonië, bekeken per inwoner, is voor ons beschamend : 8.089 frank per hoofd in Wallonië, ten overstaan van 6.119 frank in Vlaanderen.

Mochten nog enige hoopvolle verwachtingen overblijven, dan wordt daar nog een bijkomende domper op

Desseyn

gezet door niet te ontwijken keiharde cijfergegevens of noodgedwongen beleidsopties :

– de vrije beschikking over onze poevere en reeds communautair scheefgetrokken eigen middelen is een illusie. Meer dan de helft, met name 44 miljard frank, is door geen enkele vrije beleidsbeslissing nog aan te wenden wegens verplichte prefinancieringen en vastleggingen uit het verleden ;

– de Vlaamse Executieve moet noodgedwongen opbrengsten door eigen fiscaliteit verwerpen, omdat het „citraoneffect” van de rijks-, provincie- en gemeentebelastingen nu reeds het ontmoedigingsniveau heeft overschreden ; er valt waarlijk niet zoveel meer uit te persen ;

– het aangaan van leningen of het verschuiven van de lasten naar de toekomst schrikt de Vlaamse Regering eveneens af, wat wij enkel zouden kunnen toejuichen, ware het niet dat in bepaalde gevallen toch naar deze noodrem werd gegrepen ;

– de sociale huisvesting blijft ook een netelig stekelvarkentje : hier heeft men zijn toevlucht genomen tot een consolidatielening, waardoor slechts een gedeelte van de financiële verplichtingen aan het licht komt, waartoe de Nationale Huisvestingsmaatschappij en de Nationale Landmaatschappij zijn gehouden.

Dit even als beknopte situatieschets om in herinnering te brengen dat het niet enkel het gevolg is van de crisis, wanneer ook onze gemeenten in deze Vlaamse begroting lelijk in de kou worden gezet.

Dit blijkt duidelijk uit het trouwens degelijk verslag van collega Tant, waarvoor wij hem danken.

De evolutie van het investeringsprogramma voor de Vlaamse Gemeenschap gaat van de geleidelijke duikvlucht tussen 1982 en 1984, van 37 naar 23,5 miljard frank, over naar de steile vrije val in 1985 : men hoopt op 19,5 miljard frank als het allemaal een beetje meezit.

Het aandeel bestemd voor binnen-

landse aangelegenheden ligt er niet om. Er wordt zodanig teruggeschroefd dat voor het huidige begrotingsjaar 1,96 miljard frank wordt uitgetrokken, daar waar in 1982 dit cijfer nog 3,5 miljard frank bedroeg.

Mijnheer de Minister, in uw algemene toelichting gewaagt u van een mogelijke toenemende investeringsneiging bij de gemeenten vanaf 1985. De stimulans daartoe zou ontstaan in het vooruitzicht van de gemeenteraadsverkiezingen van 1988.

Alle rooskleurige verwachtingen lijken mij in dit opzicht volkomen onverantwoord. Het lineair terugdringen van de kredieten vormt een serieuze belemmering om tot een verantwoorde selectiviteit te komen. Aan prioriteitskeuzen, die op een gunstige manier het scheppen van werkgelegenheid kunnen beïnvloeden, kan niet meer gedacht worden.

Kan het Investeringsfonds hier nog wonderen verrichten ? Laten wij dit even onder de loupe nemen.

Iedereen is het erover eens dat de rechtstreekse doelstellingen lofwaardig zijn : het invoeren van een subsidiëringstelsel dat gegrond is op objectieve criteria, dat de methodes en procedures vereenvoudigt en het politiek favoritisme poogt te weren, kan slechts op handgeklap onthaald worden. Het wordt wel bedenkelijker als wij er ons over bezinnen dat dit fonds in 1985 slechts over een schamele 2 miljard frank zal beschikken. Verliezen wij daarbij niet uit het oog dat voor de „vriendendiensten” de deur op een kiertje wordt gezet. In de Commissie hebben wij ons hardnekkig verzet tegen de artikelen 5 en 8 van het decreet, die een voorafgaandelijk ke reservering mogelijk maken ten behoeve van de gemeenten waarvan de geldelijke middelen voor de uitvoering van onvoorziene en dringende werken ontoereikend zijn. Wat zal dan op de duur nog te verdelen blijven onder alle Vlaamse gemeenten ? De mooie peperkoek is in de Vlaamse begroting verschrompeld tot een miniscuul gebakje. Voorlopige ramingen zouden uitwijzen dat bijvoorbeeld onze gemeente Middelkerke 4 miljoen frank zou mogen oprapen, hetgeen wij niet versmaden want ie-

dere cent is welkom.

Wij behoren tot de klasse van de gemeenten die geregeld een buitengewone begroting afsluiten met een jaarlijks totaal uitgavenpakket van zowat 200 miljoen frank. Het rekensommetje is vlug gemaakt : indien onze gemeente in 1985 initiatieven wenst te nemen voor wegen- en rioleringswerken mogen wij rekenen op zegge en schrijve een toelage ten bedrage van 2 procent van ons budget voor buitengewone uitgaven. De meest onverwoestbare optimistische gemeentebestuurders kunnen daar bezwaarlijk een aanmoediging in vinden om de lokale investeringen terug op gang te brengen,

Mijnheer de Minister, u hebt zelf in uw degelijke inleidende bespreking in de Commissie de cijfers aangehaald over de investeringen van de plaatselijke besturen : van de 90 miljard frank in 1981 dalen wij af tot 70 miljard frank in 1983 en de voorlopige cijfers van 1984 wijzen op een verdere aftakeling : nog maar eens 28 procent minder dan in 1983.

Kunnen de lokale besturen dan met eigen middelen en mogelijkheden het tij doen keren ? Het loont de moeite even stil te staan bij het gemeentelijk begrotingsbeleid en de aantal facetten toe te lichten.

Met enig welgevallen wordt vergezocht vastgesteld dat de saneringsvoorschriften effect sorteren. Het aantal gemeenten met deficitaire budgetten neemt af en een voorzichtig optimisme zou gewettigd zijn.

Ik erken dat van overheidswege een positieve bijdrage werd geleverd door toekenning van 21 miljard frank in gespreide betalingen tot 1987, hoewel het hier gaat om elementaire gemeentelijke rechten – dat is ook duidelijk uiteengezet door collega Vankeirsbilck – en eveneens door de operatie van de saneringsleningen. De hoogste prijs werd echter door de meeste gemeenten zelf betaald door het opdrijven van de fiscale druk. In België is de gemeentelijke fiscaliteit van 65,6 miljard frank in 1981 gestegen tot 85,7 miljard frank in 1984. Terwijl de meerderheidspartijen de argeloze burgers maar belastingvermindering blijven voorspiegelen, wentelde de

Desseyn

Staat 20,1 miljard frank belastingen af op de schouders van de lokale besturen ; dit betekent noch min noch meer een toename van 30 procent in een tijdspanne van vier jaar.

Dit is geen demagogie, zoals de heer Denys beweert, maar een keiharde realiteit. Wie hier ontkent dat de Staat bespaart op de rug van de gemeenten, draait inderdaad de burgers een rad voor ogen. Wanneer wij trouwens die trend gaan vergelijken met de omgekeerde dalende beweging van de investeringen, dan moeten wij ons toch afvragen hoe lang die twee krachten nog in tegengestelde richting zullen kunnen blijven werken voordat het touw doorbreekt.

De heer Denys zegt dat onze onheilsvoorspellingen onverantwoord waren en dat er optimisme is geboden. Men moet eens met aannemers van wegenwerken en bouwondernemers spreken die vroeger door de opdrachten van onze lokale besturen welvarende bedrijven konden oprichten en in stand houden. Wat de heer Denys efficiëntie noemt is eigenlijk een totale aftakeling. Het is toch zo dat onze gemeentebesturen tijdens de laatste jaren een heel takenpakket te verwerken kregen zowel op het sociale vlak, als op het vlak van sport, cultuur en leefmilieu ; allemaal problemen die ons vandaag de dag bezighouden. De heer Denys wil dat gewoon afbouwen, dat allemaal privatiseren en hij herleidt de zaak tot een gemakkelijheidsoplossing in die zin dat de uitgaven zouden moeten worden beperkt en de fiscaliteit verder opgedreven. Dit is een vereenvoudigde voorstelling van zaken want er werd hier reeds duidelijk gezegd dat heel wat uitgaven van onze gemeentebesturen niet meer samendrukbaar zijn of als verplichte uitgaven voortvloeiën uit de wettelijke voorschriften.

Dit sombere beeld wordt nog in grotere duisternis gehuld bij het besef dat de belastingbetaler gemiddeld opdraait voor veel meer dan 30 procent.

De redenen hiervoor zijn evident. De ineenstorting van de bouwnijverheid belemmert de normale aangroei van het kadastraal inkomen, zodat bij een

ongewijzigd aantal opcentiemen de opbrengst wordt gereduceerd. Bij een ongewijzigde aanslagvoet wordt ook de personenbelasting geen beter lot beschoren. B esnoeiingen ten allen kante in de personeelsbezetting en loonmatiging doen de belastbare loonmassa afslanken, met een negatieve beïnvloeding voor de gemeentelijke ontvangsten als gevolg.

Bepaalde gemeentelijke belastingen die in de gouden jaren zaad in het bakje brachten, stellen nog nauwelijks iets voor. Dit is ondermeer het geval voor taksen op bouwen en verbouwen en op het ontbreken van parkeerplaatsen bij het oprichten van woongelegenheden.

Bij ongewijzigde tarieven en aanslagvoeten daalt dus de reële opbrengst, zodat ook op het plaatselijke vlak steeds minder burgers moeten instaan voor steeds toenemende belastingopbrengsten.

Bijzonder erg is het dit jaar gesteld met het aandeel in het Gemeentefonds dat de gemeenten wordt toebedeeld.

Wij betreuren allen dat de wet van 5 januari 1976 niet wordt toegepast, maar daar schijnt voorlopig geen kruid tegen gewassen. Terloops mag nog even worden herinnerd aan de grove onbillijkheid die voortspruit uit het hanteren van de drie criteria, namelijk bevolkingscijfer, opbrengst personenbelasting en oppervlakte.

In de Kamer heb ik reeds uitvoerig de precieze cijfers geanalyseerd van 1977 af tot einde 1983. Door het onverantwoorde voordeel dat Wallonië puurt uit de grotere uitgestrektheid, werd in het Waalse Gewest jaarlijks gemiddeld per inwoner 6.496 frank uitgekeerd en in Vlaanderen 5.130 frank. Met het inwonersaantal als maatstaf, ontving Wallonië zodoende verhoudingsgewijze 54,5 miljard frank meer dan Vlaanderen tijdens de vermelde zevenjarige periode.

Nu loopt het helemaal uit de hand. De talrijke beloften van de centrale Regering ten spijt, wordt in de uitgavenbegroting van Binnenlandse Zaken slechts een stijging van 2,9 procent gehanteerd tegenover het bedrag van 1984. Met een te verwachten inflatie-

percentage van 5 à 6 procent is dit opnieuw een reële achteruitgang.

Voor onze Vlaamse gemeenten ligt dit percentage lager dan de 4 procent in de begrotingsonderrichtingen als norm opgenomen. Mijnheer de Minister, hoe zal de voorgedijoverheid nu reageren tegenover de gemeenten die hun begroting hebben goedgekeurd, rekening houdend met de oorspronkelijk te voorschrijven door u uitgevaardigd ?

Een tweede vraag behelst de omslag van het Gemeentefonds over de gemeenten van het Vlaamse Gewest. Ideeën voor een grondige herwerking werden reeds besproken in de Commissie. De bedoeling is te komen tot uitkeringen evenredig aan de specifieke behoeften van elke gemeente.

Ik besef ten volle dat bij dergelijk hervormingsplan heel wat problemen rijzen. Dit kon trouwens ook worden afgeleid uit de eerste gedachtenwisselingen aan de hand van uw nota. Toch is het niet verantwoord dit dossier op de lange baan te schuiven. Hoe is hier de stand van zaken ?

Alsof het allemaal nog niet slecht genoeg verloopt, ondervinden wij dan nog de hemeltergende nalatigheid van de centrale departementen bij de uitkering van de gemeentelijke opcentiemen.

Hier wens ik tot u een oproep te doen, mijnheer de Minister, om de uiterst nadelige gevolgen enigszins te milderen door op passende wijze onze ontwrichte begrotingen en rekeningen te beoordelen, wanneer de scheefgetrokken resultaten voortvloeiën uit de zeer laattijdige inning van de gemeentelijke opcentiemen. Wel moet ik vooraf toch mijn ontgoocheling uitspreken omdat blijkbaar onvoldoende geloof wordt gehecht aan de aangeklaagde toestanden.

In een antwoord op een schriftelijke vraag noemt u de achterstand bij de inning van de opcentiemen op de onroerende voorheffing waarvan ik melding maak, sterk overdreven. Welnu, mijnheer de Minister, ik wil opnieuw en zeer correct tot op 1 frank na de cijfers opgeven voor mijn eigen gemeente. Tot einde 1982 was er niets aan de hand. De begrotingsraming bedroeg

Desseyn

77.428.909 frank en er werden voor 77.968.792 frank opcentiemen op de onroerende voorheffing geïnd. Begin 1983 kon dus worden gestart zonder enige lasten of voordelen die op vorige dienstjaren betrekking hadden. De begrotingsraming 1983 van 102.440.979 frank leverde 84.874.937 frank ontvangsten op en van de 104.127.174 frank ingeschreven in de begroting 1984, waren er op 31 december 1984 60.674.837 frank in de gemeentekas beland.

Ik rond nu verder de cijfergegevens af om het verhaal niet te eentonig te maken. De dienstjaren 1983 en 1984, samen goed voor een te ontvangen bedrag van 206 miljoen frank aan opcentiemen op de onroerende voorheffing, brachten tot op 31 december 1984 in totaal 146 miljoen frank op in de gemeentekas. Dit betekent op vandaag een nog te innen saldo van 60 miljoen frank.

Onze gemeentebegroting sluit in evenwicht met 406 miljoen frank in gewone ontvangsten en uitgaven. Een dergelijke achterstand bij de inning komt misschien als een peulschil voor wanneer men gewoon is met miljarden te goochelen, maar voor een gemeente is dit een noodlottige ontwikkeling. Door het ontberen van onze eigen centen raken wij maandenlang met miljoenen in de rode cijfers op onze rekening-courant bij het Gemeentekrediet, met uiteraard de gekende nadelige gevolgen.

Ik weet, mijnheer de Minister, dat u in geen enkel opzicht voor deze laattijdige uitkeringen verantwoordelijkheid draagt. Wel wil ik opnieuw het probleem onder uw aandacht brengen, opdat bij het uitoefenen van uw voegdijrecht de al te strikte toepassing van artikel 59 van het algemeen reglement op de gemeentelijke comptabiliteit zou vermeden worden.

Het is inderdaad verboden dergelijke ontvangsten als erkende vorderingen in te schrijven, voordat zij werkelijk zijn ontvangen.

Mijns inziens kan wel enige soepelheid aan de dag worden gelegd. Regel is nu dat in de jaarrekening het totaal mag geboekt worden van de credit-

overschrijvingen op de rekening-courant bij het Gemeentekrediet, tot uiterlijk 31 januari van het jaar volgend op het dienstjaar.

Ik zie geen strijdigheid met het genoemd artikel 59, wanneer u bijvoorbeeld deze datum tot 31 maart gaat opschuiven, indien bewezen wordt dat een bepaald percentage aan te innen opcentiemen nog niet is bereikt op 31 januari.

Ook zou het moeten mogelijk worden in de koptabel van de begroting de nog te innen saldi in te schrijven die betrekking hebben op het dienstjaar dat aan het voorgaande voorafgaat. Er is immers geen sprake meer van een dubbele boeking van ontvangsten, waarvoor u terecht waarschuwt, wanneer men in de koptabel van de begroting 1985 een nog te innen saldo inschrijft, verbonden aan het dienstjaar 1983.

Diverse gemeentebesturen zouden een duidelijk standpunt zeer op prijs stellen. Nu de Staat zijn verplichtingen aan de gemeenten niet of zeer laattijdig nakomt, is een vertekend begrotingsbeeld met budgettaire ontredde het hinderlijke gevolg van de opgelegde boekingswijze en ontstaan ook onrealistische schommelingen in de eindresultaten van de jaarrekeningen.

Na Middelkerke heeft nu ook de gemeente Koksijde in een motie de onverantwoorde laksheid gehekeld waarmee de staat de gemeentelijke opcentiemen doorbetaalt.

Hetzelfde gebeurde gisteren op de vergadering van de kustburgemeesters. Het is inderdaad ook zo dat voor kustgemeenten verhoudingsgewijze de nadelen nog groter zijn. Door het groot aantal tweede verblijven is het aandeel van onze ontvangsten inzake opcentiemen op de onroerende voorheffing procentueel veel groter dan voor de andere gemeenten. Dat is voor ons een beduidend verschil. In ons ontvangstenpakket betekenen die opcentiemen heel wat.

Mijnheer de Minister, wij behoren nog tot die ouderwetse „miegemeenten” die pogen een efficiënt en gezond beleid te voeren en vooral op onszelf te rekenen om de eindjes aan mekaar

te knopen met toepassing van een draaglijke fiscaliteit.

Voor ons dus geen hulpfondsen, tegemoetkomende saneringsplannen, consolidatie en wegduwen op langere termijn van schuldenlast, ten laste nemen van intresten door hogere overheden, kasgeldvoorschotten om ons personeel te betalen, tijdelijke opschorting van het storten van bedrijfsvoorheffing en sociale bijdragen, of dergelijke meer. Dit is allemaal weggelegd voor onze broers van de „krekalgemeenten”, die heel goed weten dat toch weer een of andere reddingsoperatie uit de hoed getoverd wordt om ze met een kunstgreep uit de penarie te helpen als de hoge nood aan de man komt.

Het minste dat kan verwacht worden door gemeenten die het nog ernstig menen, is wel dat men ons nu ook niet onder water duwt door onze elementaire rechten te miskennen.

Mijn slotconclusie is niet zo gunstig. De Vlaamse begroting van Binnenlandse Zaken opent geen perspectieven op een herleving van de investeringen. Het tegendeel is waar.

De gemeentelijke fiscaliteit heeft een punt van verzadiging bereikt dat niet kan worden overschreden zonder de normale dienstverlening en taakuitoefening van de lokale besturen in het gedrang te brengen.

Wanneer men, zoals de PW, daaraan voorbijgaat kan men inderdaad spreken van een optimistische noot maar die is er helaas niet bij voor degenen die wensen dat het gemeentebeleid ook in de toekomst zijn volle ontplooiing zou kennen.

De staatshulp wordt nog meer ingekrompen door aantasting van onze rechten in het Gemeentefonds. Uw investeringsprogramma wordt gehalveerd in enkele jaren tijd.

Het meest beschamende is dat wij die eeuwige Vlaamse grieventrommel nog steeds moeten roeren. De Vlaamse gemeenten zijn de dupe van de strakke centralistische beleidsvisie van deze Regering, die ons nu nog gaat foppen met de dotatiemanipulaties.

Gemeenten evolueren op het laagste

Desseyn

sportje van de overheids ladder. De utholling ervan kan in de aaneengeschaalde bestuursniveaus tot rampzalige gevolgen leiden. De eigen financiële verantwoordelijkheid moet op alle overheids domeinen opnieuw worden afgebakend. Dit vergt dringend een fundamentele hervorming van de wetten van augustus 1980.

Vlaamse gemeenten in een Vlaamse Staat ! Ik beseft dat het geen toverformule is, maar het is zeker de allereerste stap in de goede richting. **(Applaus bij de VU, de SP en de CVP)**

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik zal uitermate kort zijn want mijn betoog beperkt zich tot één vraag gericht aan de Minister.

Mijnheer de Minister, het is zo dat in het Belgisch Staatsblad van 31 juli 1984 de tekst verscheen van een decreet van het Waalse Gewest van 11 mei 1984 tot wijziging van de provinciewet inzake de uitoefening van het toezicht.

Door dit decreet heeft het Waalse Gewest de uitoefening van het toezicht in een belangrijke mate tot zich getrokken en dit door de artikelen 87bis, 89bis en 125bis in de provinciewet in te lassen. Bijgevolg wordt de uitoefening van de toezicht, dat in die artikelen is omschreven, van de Koning overgedragen naar de Executieve van het Gewest of naar de door haar gedelegeerde Minister.

Mijn vraag is, mijnheer de Minister, waarom u niet reeds lang aan de Executieve heeft voorgesteld een dergelijk ontwerp van decreet bij deze Raad in te dienen, zodanig dat u het voogdijtoezicht over tal van beslissingen van provincieraden beter zou kunnen uitoefenen ? Ik begrijp dat eigenlijk niet. Ik begrijp dat des te minder wanneer wij moeten meemaken dat blijkbaar gisteren de Minister van Binnenlandse Zaken, de heer Nothomb, samen met en aangezet door een andere nationale Minister, de heer De Croo,

bij het Arbitragehof de vernietiging heeft gevraagd van het decreet, in deze Vlaamse Raad goedgekeurd, op de logiesverstreckende bedrijven en daarmee eigenlijk heel het toeristisch beleid van deze Vlaamse Raad en van de Executieve in het gedrang brengt en in vraag stelt.

Wanneer wij dus moeten ondervinden dat er in de nationale Regering „peverse unitaristen” aanwezig zijn, dan zie ik geen enkele reden waarom wij ook maar een stukje voogdij in de handen zouden laten van één van die beide „schoolknepen”, zoals de heer Nothomb.

De Voorzitter : Minister Galle heeft het woord.

Minister M. Galle (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, in de eerste plaats zou ik op mijn beurt hulde willen brengen aan de heer Tant, verslaggever, voor het uitstekend werk dat hij heeft verricht. Ik ben hem daar zeer dankbaar voor.

Ik zal proberen te antwoorden op alle vragen die mij gesteld werden. Er zijn echter enkele technische vragen bij en u zal het mij zeker niet ten kwade duiden dat ik hiervoor verwijs naar de technische uitleg die ik zal geven in de Commissie. Ik zal mijn best doen om zo volledig mogelijk te zijn in verband met de vragen die rechtstreeks betrekking hebben op de begroting die wij momenteel bespreken.

In de eerste plaats wil ik mij richten tot de heer Denys, die gezocht heeft naar eventuele contradicties die er zouden zijn tussen mijn houding als Volksvertegenwoordiger en die als Minister. Ik acht het niet gepast daarop te antwoorden. Ik had nooit verwacht dat in het kader van mijn voogdijopdracht, die ik zo objectief mogelijk tracht uit te oefenen, mijn houding op een ander vlak, het nationale vlak, daartegenover zou geplaatst worden, maar ik ben altijd bereid mij te verantwoorden. Mijn voornaamste argument is dat ik de doorbreking van het plafond van 6 procent aanvullende personenbelasting niet heb goedgekeurd. Het was een voorstel van de nationale Regering om dat plafond van 6 procent aanvullende personenbelasting door te voeren. Welnu, ik heb dat

niet goedgekeurd en ik mag zelfs verder gaan : om de gemeenten met deficit op financieel vlak in orde te brengen hadden wij dat niet nodig. Daarom vind ik het jammer dat de nationale Regering dat wel heeft mogelijk gemaakt. Indien het Gemeentefonds onder bepaalde voorwaarden normaal was uitbetaald geweest zoals de wet het voorzag, indien de gemeenten niet telkens opnieuw bij komende opdrachten kregen die niet, of te laat werden doorbetaald, had men die zaak nooit moeten voorstellen.

Wat de heer Desseyn betreft, kan ik mededelen – dit interesseert alle collega's – dat ik deze morgen bij de Vlaamse Regering een ontwerp van decreet heb ingediend tot vaststelling van de regelen inzake omslag van het Gemeentefonds, intern in het Vlaamse Gewest. Daarmee antwoord ik op verschillende vragen die in dit verband werden gesteld. Er werd hiervoor een werkgroep opgericht. Ik hoop dat het ontwerp spoedig in de Commissie zal kunnen worden behandeld en dat het zal worden aanvaard. Ik kan nu al mededelen dat als basisprincipe werd genomen de geobjectiverde nettolasten van de gemeenten verminderd met de potentiële fiscale inkomsten.

Artikel 59 van het reglement op de gemeente-comptabiliteit is een mijlpaal voor een objectieve begroting. Daarvan afwijken zou een schijn van welstand geven aan de gemeenten. Dit ook als antwoord op een vraag die werd gesteld.

De heer Denys heeft een opmerking gemaakt in verband met de belasting op het tewerkgesteld personeel. Dat is een beetje de mode geworden. Deze belasting zou arbeidvernietigend zijn. Zoals u weet is het maximum tarief 500 frank per werknemer. Dat betekent voor een bedrijf met 1.000 werknemers een belasting van 500.000 frank. Het afschaffen van deze belasting zal geen enkel bedrijf ertoe aanzetten één werknemer méér aan te nemen. Men heeft vastgesteld dat in de gemeenten waar de belasting werd afgeschaft – dat is de autonomie van de gemeenten – de grote bedrijven toch nog voortgaan met werknemers af te danken. Ik meen dat alle gemeenten,

Galle

zelfs degene die in evenwicht zijn, zelf moeten oordelen of ze de belasting afschaffen. Ik kan dat niet opleggen of aanmoedigen, dat is de autonomie van de gemeenten. Deficitaire gemeenten zijn verplicht van alle belastingbronnen maximaal uit te putten nadat alle mogelijke besparingen werden doorgevoerd.

Voor de deficitaire gemeenten wens ik dan ook niet af te wijken van de huidige richtlijnen en aanbevelingen.

Ik zou er de aandacht ook willen op vestigen dat de toekenning van een enige en uitzonderlijke toelage van 2 1 miljard frank, gespreid over de jaren 1983-1987, niets anders is dan een rechtmatig aandeel van de gemeenten. De heer Vankeirsbilck heeft er daarnaast ook op gewezen. De gemeenten hadden daarop recht, het behoort hen toe, ze werden met hun eigen vet – als ik het zo mag uitdrukken – gesmeerd.

De heer E. Vankeirsbilck : Het was tweemaal 6 percent personenbelasting die in 1978 werd geïnd.

Minister M. Galle : Het is u niet onbekend – zoals de heer Vankeirsbilck het trouwens ook heeft gezegd – dat in 1978 een dubbele heffing aan de bron is gebeurd en dat de gemeenten tot in 1983 hebben moeten wachten om een eerste schijf te ontvangen. Men moet het nu niet als iets fantastisch beschouwen een deel waar men recht op had te hebben gekregen. Een kinderhand is vlug gevuld. Ik heb veel eerbied voor onze Vlaamse gemeenten die ondanks alles, ondanks de vermindering van het Gemeentefonds, ondanks het vergroten van de uitgaven, rekening houdend bijvoorbeeld met het OCMW en andere aangelegenheden, toch nog het hoofd boven water kunnen houden. Het is normaal dat ze juichen als zij iets van hun eigen geld krijgen. Maar het is ook normaal dat dit vroeger had moeten gebeuren. Er is nog veel nationaal geld dat aan de gemeenten zou moeten worden uitbetaald. Daarmee antwoord ik op een andere vraag. Wij kunnen niet verhelpen dat de gemeenten zo laat worden uitbetaald. De vraag ter zake zou in het nationale

Parlement, dat inzake deze uitgaven bevoegd is, moeten worden gesteld.

Voor 1984 werd het aandeel van 6 miljard frank einde december 1984 nog niet uitbetaald, wat een belangrijke invloed heeft op de gemeentelijke thesaurie en de daaruit voortvloeiende debetintresten. Ik beschouw dat als een toemaatje, maar het is toch zeer belangrijk.

De werkelijke sanering van de gemeentefinanciën in het Vlaamse Gewest – waarop wij trots mogen zijn, persoonlijk mag ik daar ook wel een beetje trots op zijn – vindt zijn grondslag niet alleen in de enige uitzonderlijke toelage van 2 1 miljard frank, maar vooral – voor ons dan in Vlaanderen – in de aan gemeenten toegekende saneringsleningen. Alles samen genomen is dat toch een zeer belangrijk bedrag. Waar vroeger uit het Hulpfonds werd geput zonder daarvoor iets in ruil te vragen, heb ik nu bedongen dat de begroting van het eigen dienstjaar in evenwicht zou zijn en dat het globale tekort in 1987 zou zijn opgeheven.

De buitengewone tussenkomsten belopen nationaal 1,7 miljard frank, maar bedroegen slechts 831 miljoen frank voor het Vlaamse Gewest, waarvoor wij dankbaar zijn, maar vooral dank zij de belangrijke fiscale inspanning die door de bevolking van de gemeenten zelf werd geleverd.

De heer Denys vraagt daarom de raming van 4 procent als opbrengst van het Gemeentefonds niet werd aangepast aan de 2,9 procent die de centrale Regering vooropstelt. Ik kan mij moeilijk akkoord verklaren met deze verminderde aangroei, omdat de meeste saneringsplannen werden opgesteld in functie van de 4 procent. Ik heb dan ook schriftelijk aan de Eerste Minister, aan de Minister van Binnenlandse Zaken en aan de Minister van Financiën gevraagd de mogelijkheid te laten onderzoeken de 4 procent te waarborgen.

De Eerste Minister heeft mij schriftelijk geantwoord, echter zonder zich te verbinden, wat normaal is, dat het probleem zal worden onderzocht. Ik meen dat wij de Eerste Minister alleszins voor zijn bereidheid al mogen

danken.

De heer Denys vraagt nog bijkomende inlichtingen te verstrekken in verband met de uitgaven voor het personeel, de vermindering van de belastingen enzovoort. Geachte collega's, het is u voldoende bekend dat ik voorstander ben en blijf van de gemeentelijke autonomie. Mijn uitgangspunt is dat de gemeenten bekwaam zijn om te besturen. Een meer uitgebreide beurteling van de voogdij is zeker overbodig. Ik denk dat de gemeentelijke autonomie zelfs nog meer moet worden verruimd. Daarom heb ik gesteld dat het eerste en voornaamste principe, namelijk het begrotingsevenwicht, zo snel mogelijk moet worden bereikt of behouden en dat de gemeenten daartoe hun uitgaven moeten beheersen en, indien noodzakelijk, hun ontvangsten verhogen. De belastingen moeten evenwel zo rechtvaardig mogelijk gespreid zijn. Dat heb ik trouwens in mijn omzendbrief geschreven.

De heer A. Denys : Mijnheer de Minister, u hebt een richtlijn gegeven waarin is bepaald dat de personeelsuitgaven niet meer boven een bepaald bedrag mogen stijgen. Is het niet mogelijk daarnaast nog bij te voegen dat het totale uitgavenpakket niet meer zou mogen stijgen dan bijvoorbeeld de inflatiegraad van 5,5 procent ? Tevens zou het aangewezen zijn zonder te raken aan de autonomie, erop te wijzen dat voor een goed financieel beheer rekening dient gehouden met de macro-economische context van de inflatiegraad.

Minister M. Galle : Ik meen dat de gemeenten zelf moeten oordelen hoe hun uitgaven moeten worden gespreid. Het zou als onbillijk overkomen als ik mij met dergelijke opties van de gemeenten zou bezighouden. Maar, zoals u zegt, het is een visie.

Ik wens thans te antwoorden aan de heer Beysen. Het is spijtig dat hij nu niet aanwezig is. Wat de personeelskaders van Antwerpen betreft moet ik zeggen dat ik de enige Minister ben die zich op 2 1 december 1984, na weliswaar moeilijke onderhandelingen met de Stad, principieel akkoord heeft verklaard met een vermindering van

Galle

de totale kaders – de haven inbegrepen – met 15 procent, en met 25 procent wat de ambtenaren van het eerste niveau betreft.

Ik zou aan de heer Beysen ook willen doen opmerken dat niet ik de subsidies van het gemeentelijk bibliotheekpersoneel van Antwerpen heb verminderd. Ik heb dan ook niet aangedrongen, zoals andere Ministers in de Vlaamse Regering het wel eens durven, om het stedelijk bibliotheekpersoneel uit te sluiten van de algemene kaderreducties. Een andere Minister, tevens burgemeester van een Antwerpse gemeente, heeft zelfs aangedrongen op een substantieel verhogen van zijn personeelskaders. Daarom durf ik pleiten voor objectiviteit, want „wie zijn neus schendt, enzovoort..” Het is niet zo stout bedoeld, maar men moet consequent durven zijn. Dat geldt ook voor mij.

Er werden ook opmerkingen gemaakt over de vermindering van de kredieten voor de investeringen. Vanmiddag zullen wij de gelegenheid krijgen over het Investeringsfonds te discussiëren, waarbij dan vragen en bedenkingen kunnen worden geformuleerd. Ik vind het uiteraard spijtig dat ik zo weinig kredieten krijg. Straks zal ik u er kunnen aan herinneren wat de vroegere toestand was inzake de kredieten. Er moet niet worden gejammerd dat het slecht gaat in de bouwsector als er geen geld beschikbaar is om dat probleem te verhelpen.

Ik heb vernomen dat de nationale Minister van Openbare Werken een ontwerp voorbereidt – misschien is het ontwerp nu reeds klaar en kennen sommigen onder u al de tekst ervan en dan zou ik hen dankbaar zijn als ik die tekst kon krijgen – waarin aan de nationale Regering wordt voorgesteld dat het geld dat hij teveel zou hebben – ik heb er te weinig en u dus ook – zou worden besteed aan infrastructuurwerken van de gemeenten. Ik vind dat positief. Ik zou graag zo spoedig mogelijk wat geld krijgen voor het Vlaamse Gewest. In de veronderstelling dat wij vanmiddag over een objectief gegeven zullen beschikken, namelijk het Investeringsfonds waarin dat geld kan worden gestort, zijn wij

kandidaat voor die bijkomende bijdrage. Deze bijdrage zal eerlijk onder de Vlaamse gemeenten worden verdeeld met dienverstande dat hier en daar kan worden afgeweken voor een zeer dringend geval. Dat punt zouden wij onder mekaar bespreken in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden. Ik kan u evenwel nu al zeggen dat ik niet zou kunnen aanvaarden – en u zeker ook niet – dat dat geld naar de gemeenten zou worden toegespeeld volgens de sympathie van de een of de andere voor die gemeente. Bovendien zou dat een inbreuk betekenen op de autonomie van het Vlaamse Gewest ten aanzien van de centrale Regering inzake de investeringen die door de gewestelijke overheid ten voordele van de lagere overheden worden betoelaagd. Ik herhaal dat ik dit in geen enkel geval zou kunnen aanvaarden. Het is evenwel nog niet zo ver. Ik hoop dat wij het geld krijgen en het op een eerlijke manier kunnen verdelen. Ik kan de heer Vankeirsbilck geruststellen in de zin dat het besluit van december 1984 een eenmalige operatie is en dit om twee redenen.

Ten eerste, het was de bedoeling het restant van het Hulpfonds te verdelen over alle gemeenten zoals ik in de Commissie had beloofd. Het was trouwens een vraag van u.

Ten tweede, in de Conventie van het Bijzonder Hulpfonds met de Stad Antwerpen werd de nationale groei van het Gemeentefonds gewaarborgd. De nationale groei moet zijn weerslag hebben wat het aandeel van Antwerpen betreft in het Gemeentefonds.

Nu wij een overzicht hebben is het interessanter de verdeling op te geven van het Gemeentefonds over 1984. Het aandeel van het Vlaamse Gewest in het nationaal Gemeentefonds is zoals u allen weet veel te klein. Drie jaar geleden heb ik binnen de Vlaamse Regering een voorstel geformuleerd om tot een andere verdeelsleutel te komen. Ook in het Parlement werden voorstellen gedaan. Ons voorstel wacht nu reeds drie jaar in het Overlegcomité Nationale Regering-Executieven op een oplossing.

Het aandeel van het Vlaamse Gewest

bedraagt slechts 35.259.294.090 frank. Telt men daar de vijf procent voor het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn af ten bedrage van 1.762.475 frank, dan blijft er 33.496.078.015 frank over. De lasten van de saneringslening bedragen 320.850.071 frank. Het gewaarborgd ontvangstencomplement bedroeg in 1984 156.159.254 frank met inbegrip van de 19 miljoen frank die eenmalig aan Antwerpen moet worden toegekend. Dit moet gebeuren omdat de aandelen van Gent zijn gestegen en er 19 miljoen frank ontbreekt om de nationale groeivoet te waarborgen. Dit is een verplichting. Door de schommelingen in de verdeling van het Gemeentefonds daalden 42 gemeenten in de celindeling waardoor in 1984 46 gemeenten van het gewaarborgd ontvangstencomplement genieten in de plaats van 8 gemeenten die in 1983 de som van 3 1.810.414 frank ontvingen.

Van het Hulpfonds rest nog 145.437.999 frank dat samen met de nationale groei zal worden uitbetaald. Bij mijn weten zijn er buiten Antwerpen en Gent geen gemeenten in het Vlaamse Gewest die een beroep hebben gedaan op het Nationaal Bijzonder Hulpfonds, tenzij u over recentere gegevens beschikt.

De heer E. Vankeirsbilck : Mijnheer de Minister, mag ik even blijven stilstaan bij dit besluit van 19 december 1984. Ik meen dat uw cijfers niet te betwisten zijn. U heeft ergens echter een nuance gelegd die mij toch interesseert. Geldt de inhoudelijke bepaling van artikel 1 van uw besluit van 19 december 1984 naar een zo nodige eventuele voorafname na de voorafname van 5 procent alleen voor het fonds 1984 ? Is dit een eenmalige operatie of zal dit jaarlijks gebeuren ? Is het een structurele of een conjuncturele zaak van één jaar ?

Minister M. Galle : Die maatregel is eenmalig.

Aangezien met uitzondering van Antwerpen en Gent, geen enkele Vlaamse gemeente een beroep heeft gedaan op het Nationaal Bijzonder Hulpfonds, moeten wij ook geen beroep doen op de gelden die de Minister van Binnenlandse Aangelegenheden heeft verzameld via een grote lening

Drie begrotingsverslaggevers op een rijtje. Van links naar rechts : CVP-leden A. Coppieters, P. Tant en H. Van Wambeke, die respectievelijk de deelaspecten huisvesting, binnenlandse aangelegenheden en bijstand aan personen behandelden

en moeten wij, als Vlaamse Regering, ook geen waarborgen geven. Wij hebben dat trouwens geweigerd omdat wij dat tot nog toe nooit hadden gedaan.

Zoals u weet is de Conventie met Antwerpen ondertekend en werd de nationale groeivoet van het Gemeentefonds voor Antwerpen gewaarborgd. Wanneer ook de Conventie met Gent zal ondertekend zijn – wat naar ik veronderstel binnenkort zal gebeuren – zal de verdeling van het Gemeentefonds geen invloed meer hebben op de 306 andere gemeenten.

Zoals ik daarstraks reeds heb gezegd heb ik een voorstel ingediend over een nieuwe interne verdeling van het Gemeentefonds. U heeft daarop lang moeten wachten maar het was mijn bedoeling een degelijk voorstel in te dienen. Dit moet principieel worden goedgekeurd – het gaat hier over rechtvaardigheidsbeginselen – alvorens de uitvoeringsbesluiten worden opgesteld. Wij moeten iets principieel kunnen goedkeuren ook zonder te weten of wij er al dan niet wel bij zullen varen.

Aan de heren Temmerman en Van-

keirsbilck kan ik nog zeggen dat wij zo vlug mogelijk de nieuwe criteria van het Gemeentefonds aan de Commissie zullen mededelen. Ik hoop dat wij ter zake kunnen opschieten in de werkgroep van de Vlaamse Regering. Die nieuwe criteria zullen vanzelfsprekend rekening houden met de financiële behoeften van de gemeenten inzake bejaarden en werklozen maar ook met de potentiële fiscale inkomsten of, met andere woorden, met de fiscale rijkdom of armoede van de gemeenten. Wij kunnen daar nu niet dieper op ingaan omdat wij de reactie van de Vlaamse Regering moeten af-

Galle

wachten.

De heer P. Tant : Mijnheer de Minister, zal het nieuwe verdelingssysteem worden vastgelegd in uitvoeringsbesluiten of zal dit het voorwerp uitmaken van een ontwerp van decreet ?

Minister M. Galle : Dit wordt inderdaad een ontwerp van decreet, waarvan sommige bepalingen echter wel periodiek door de Vlaamse Regering zullen worden aangepast via uitvoeringsbesluiten.

Op de vraag van de heer Temmerman over de toetreding tot gemengde of tot zuivere *intercommunales* moet ik antwoorden dat de beslissing ter zake van de gemeenteraad ter goedkeuring moet worden overgelegd aan de voogdijoverheid. Over de grond van de zaak kan ik mij enkel uitspreken op basis van het dossier dat mij door de provincie moet worden bezorgd maar dat ik tot nog toe niet heb ontvangen. Ik herhaal nogmaals dat de voogdijoverheid ter zake bevoegd is. (**Applaus**)

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, ik wil de Minister vragen waarom hij op mijn vraag niet heeft geantwoord. Zij was nochtans vrij pertinent.

De Voorzitter : Minister Galle heeft het woord.

Minister M. Galle (op de tribune) : Mijnheer de Beul, verontschuldig mij, ze was niet met opzet tussen mijn documenten verloren geraakt.

Ik was de eerste gewestelijke voogdijminister die een voorstel heeft gedaan tot vereenvoudiging van de procedure, waarbij de voogdij van de Vlaamse Minister van Binnenlandse Aangelegenheden goed uitkwam ten opzichte van de provincies. Ik wacht reeds enkele jaren op een advies van de Raad van State.

De heer A. De Beul : Dat kan toch moeilijk, want het Waalse Gewest is erin geslaagd een decreet goed te keuren en te publiceren in het Staatsblad.

Het is dus perfect rechtsgeldig.

Het Waalse Gewest kan een dergelijk decreet toch niet goedkeuren zonder te beschikken over een advies van de Raad van State, tenzij het op voorstel van een raadslid zou zijn gebeurd.

Ik meen dat het voorstel uitging van de Waalse Executieve. Er moet dus een advies van de Raad van State zijn.

Minister M. Galle : Niet noodzakelijk.

Wij gaan ervan uit te beschikken over een advies van de Raad van State omdat dat wordt bepaald in de wet.

Ik zal het laten onderzoeken. Geef mij wat respijt.

Ik zal u vanop deze tribune – het kan nog in de loop van de begrotingsbespreking – in de Commissie of op een andere manier een nauwkeurig antwoord geven.

De Voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen : Mijnheer de Voorzitter, ik wil van deze gelegenheid gebruik maken om bondig te antwoorden op de repliek van de Minister tijdens mijn afwezigheid.

Minister M. Galle : Ik kon ook moeilijk wachten.

De heer E. Beysen : Ik weet wat u hebt gezegd en wil mij verdedigen in verband met de „inconsequentie die in mijnen hoofde” zou kunnen bestaan.

Minister M. Galle : Ik heb hier de tekst van wat ik heb gezegd. Ik heb niet gezegd „in uwen hoofde” maar „inconsequentie bij degenen die uw opvattingen delen maar die niet toepassen wat u hebt gezegd”.

De heer E. Beysen : Daar ben ik het niet helemaal mee eens. Voor de gemeente Kapellen moet er rekening worden gehouden met het feit dat deze gemeente een gevoelige gebieds-uitbreiding heeft gekend ingevolge de fusie met de stad Antwerpen. De toename van het personeel is desondanks gepaard gegaan met een gevoelige belastingvermindering.

Wat de bibliothecarissen in Antwerpen aangaat, meen ik dat het niet

heeft dat een deelprobleem uit een geheel wordt gelicht om over de problematiek van het personeel in zijn geheel te discussiëren. Bovendien wil ik erop wijzen dat iedereen unaniem akkoord ging met de beslissing die Minister Poma heeft genomen via overleg in de Vlaamse Executieve. Ik wil dit toch onderstrepen.

Minister M. Galle : U weet blijkbaar beter dan ik wat er in de Executieve gebeurt. Ik zal er niet over spreken omdat het deontologisch niet kan te spreken over vergaderingen van de Vlaamse Regering. Ik mag wel stellen dat ik niet akkoord ga met wat u hebt gezegd. Het is uw recht die opmerking te maken.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (**Nee**)

Dan is de algemene bespreking over de materie waarover Minister Galle bevoegd is, beëindigd.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Ik stel voor hier onze werkzaamheden van vanochtend te onderbreken en om 14 uur opnieuw bijeen te komen.

Wij zullen dan even de bespreking van de begroting opschorten om te beraadslagen over het ontwerp van decreet houdende instelling van een Investeringsfonds.

De vergadering is gesloten.

– **De vergadering wordt gesloten om 12.20 uur.**
